

KATONANÓTÁK

„Rózsa Rózsa Bazarózsa”

KATONÁK! BAJTÁRSÁK! ÉNEKELJÜNK UJRA!

Gyűjtötte és összeállította

Tokay László

m. kir. páncélos hadnagy

ny. á. alezredes

Ludovika Akadémia 1944

Fedőrajz: v.n.s. Czito Ferenc

Dedikálom e gyűjteményt az Osztrák-Magyar Monarchia és az ezt követő Horthy korszak katona nemzedékei emlékének. Legyen ez a szerény mű eszköz e korszak történelmének megértéséhez és egyben záloga a Kárpáti Medencében élő összes népek békés és boldog együttélésének a jövőben !

SOHA TÖBBÉ HÁBORUT !

Tokay László

Előszó

Az 1848-as szabadság harcot követő évszázad történelmünknek egyik legvéresebb korszaka volt, magában foglalva két világháborút és a háborúkhöz kapcsolódó sorsdöntő eseményeket.

A fenti korszakot átfogó Osztrák-Magyar Monarchia és a Trianoni Magyarország időszakában, 1867 és 1945 között, sok millió magyar honfitársunk, beleértve a nemzetiségeket is, teljesített katonai szolgálatot, vagy a közös hadseregben, (K.u.K.) vagy a M.Kir.Honvédségben.

Az általános hadkötelezettség folytán a férfi lakosság túlnyomó többsége három éves katonai szolgálatra volt kötelezve, békeidőben is. Ez azt eredményezte hogy, folyamatosan évről évre, a Monarchia óriási területét a katonák százezrei népesítették be a különböző helyőrségekben, kaszárnyákban és gyakorlótéren.

Az egyenruha mindenütt látható és népszerű volt. A kiszolgált katonák büszkék voltak katona-multjukra, és arra is, hogy milyen rangot (sarzsit) értek el a hadseregnél. Aki nem volt katona, mert nem vált be, azt kissé lenézték. A katonaviselt státusz az illetőnek a civil életben is előnyére vált munka és állásszerzés szempontjából.

Igy a társadalomban kialakult egy “katona-kultura” és ezzel párhuzamosan megszülettek és virágoztak a katona-nóták ! A magyar zenekedvelő nép: szereti érzelmeit és hangulatát dalban is kifejezni ! A katona-nóták szerzői általában ismeretlenek. A nóták a nép ajkán születtek és a nép ajkán éltek tovább, mint ahogy a katonák zömükben maguk is a nép fiai voltak !

Jelen gyűjteményemnek célja a szóbanforgó korszak katona-dalait megőrizni az utókor számára mint egy értékes nemzeti kincset, amely egyúttal hozzátartozik nemzetünk történelméhez. A dalok tükrében könnyebb megérteni és átérezni a korszak történelmét, beleértve a két világháborút, forradalmakat, Trianont, és más sorsdöntő események egész sorát.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy az olvasó a jelen dalgyűjteményt ne a mai szemmel nézze, hanem a korabeli események tükrében.

A hajdani Monarchia és a Kárpáti Medencét magában foglaló Magyar Királyság együtt egy nagy birodalmat alkottak, amelyben közel egy tucat népfaj és nemzetiség élt együtt, sajnos nem mindig békében ! A gyűjtemény egyes dalai ezeket a viszálykodásokat is kifejezik, sőt néha erősen nacionalista hangnemben és motivummal. A történelmi hűség szempontjából, ezek a dalok sem hiányozhatnak a gyűjteményből, mert ezek léteztek, úgy ahogy írva vannak.

A gyűjteményben törekedtem a dalok eredeti formáját és szövegét megőrizni, népiesen, a helyesírás és nyelvtani szabályok figyelembe vétele nélkül, azaz úgy visszaadni, ahogyan a dalokat a katonák énekelték.

Az előforduló földrajzi és helységnevek nem mindig eredetiek; ezeket a katonák cserélgették attól függően, hogy hol szolgáltak. Ugyanez vonatkozik a fegyvernemekre is. A katonák szívesen dicsőítették saját fegyvernemüket, melyet parolijuk színe is már messziről mutatott.

A “páncélos” dalok gyakori előfordulása a gyűjteményben saját páncélos multamból ered. A rétsági harckocsi zászlóaljnál szolgáltam ugyanis mint ujonc, majd mint a Ludovikáról kikerült fiatal hadnagy. Gyűjteményem dalainak egy részét ennek az alakulatnak az ujoncaitól és frontszolgálatos katonaitól szedtem össze csapatszolgálatom idején. Ezt kiegészítették 1942-ben azok a karpaszományos tisztjelöltek, akik a Rimaszombaton működő páncélos tartalékos tiszti iskolát végeztek velem együtt. Ezek az ország különböző tájairól származó bajtársak a katona-nóták gazdag tárházát hozták magukkal.

Itt számomra jólesik megemlítenem, hogy, mint hivatásos honvédtiszt, mindenekfelett “csapattiszt” voltam, azaz szerettem a legénységet, szerettem a honvédek között lenni és velük foglalkozni. Összegezve: én a “nép” katonája voltam! A legénységhez való

viszonylagos közelségem segített abban, hogy őket, mint embereket is megismerjem. Ehhez tartozott a nótázás és a katona-dalok is. A gyakorlatok közbeni pihenőkön, vagy este a századkörletben, gyakran együtt énekeltem a legénységgel. Alakulatom katonái az ország minden tájáról való behívottak voltak, továbbá úgy a fiatal, mint az idősebb korosztályokhoz tartoztak. Ezek a honvédek mind magukkal hozták saját népi eredetüket és kulturájukat a dalokkal együtt. Ez a tény is elősegítette gyűjteményemnek színes és váltakozó jellegét.

Ugy érzem, hogy a katona-nótákban valóban hazánk történelmének egy kis “darabkája” jut kifejezésre.

Sokan a hajdani Honvédségben szolgált bajtársak közül még élnek, de egyre kevesebben.

Ezért ezt a gyűjteményt elsősorban az eljövendő fiatal magyar nemzedékek számára hagyom örökségül, hogy emlékeztesse őket arra a korszakra, amikor a nemzet-tudat, hazaszeretet és az örök magyar hazához való hűség még éltek az akkori nemzedékekben !

A Jóisten segítse országunkat és népünket egy szebb és boldogabb magyar jövő felé !

*Tokay László
m. kir. páncélos hadnagy
ny. á. alezredes*

Tartalom

Előszó

I. Hazafias Dalok – Indulók	1
II. Sorozás – Bevonulás	25
III. Kaszárnya és Menet Nóták	61
IV. Háborús Dalok – Balladák	157
V. Horthy Nóták	205
VI. Szabadságos Nóták Leszerelés - Búcsúzás	217
Index	227

I.

Hazafias Dalok – Indulók

Fegyverbe lép az őrség

(Ludovikás Induló)

Fegyverbe lép az őrség,
Fegyverbe lép az őrség,
Nyilik a Ludovika ősi kapuja !
Fegyverbe lép ki rajta,
Fegyverbe lép ki rajta,
Mindenre elszánt katona fia !
Vissza ha soha nem jó,
Vissza ha soha nem jó,
Indul utána százszor újra száz,
Sorsunk e szent örökség,
Fegyverbe lép az őrség,
Népünkre, földünkre testével vigyáz !

Folyamdandár indulója

(M. kir. Folyamórség)

A folyamdandár hős csatára kél,
Nem retten senki, nincsen aki fél,
Ne félj hazánk mert őrt áll hű fiad,
Ha harci kürt szól, s csatazaj riad!
Sok hős ajkon zengve szól a dal,
Most megmutatja, mit tud a magyar !
Az ősi föld hív, most azért megyünk,
Út vissza nincs már, győzünk vagy veszünk !

Órnaszád ezred indulója

Ha zúg majd a gépünk, és zeng majd az ég,
És bámulhat majd a világ,
És bajtárshajónknak a kürtjele hív
Hallgasd hívó szavát !
Csendüljön hősi énekünk
Hazánk, tiéd az életünk !
Sej ! Fel a hajóra, fel harcra hát,
Hogy védjük e drága hazát !

A Ludovikás hegyivadász induló

Gyopár a sapkánk dísze
Az égbenyúló sziklacsúcsok
Virága az.
Gyopár szívünk őre
Hajrá vadász előre !
Bár vérünk a rögnek
Is ad lakomát,
Oly bátrak, oly bátrak
A hegyi katonák!

Csak előre vadászok
Bércen, hegyeken át,
Gyopár szívünk őre
Hajrá vadász előre !
A sziklacsúcson áll a
Büszke, szép hegyigyopár,
Az ellenségünk meghátrál előlünk,
Harcol a hegyi
És áll a magyar határ!

Erdélyi induló

Elhangzott a szó, zeng az induló,
Győztesek megint, régi zászlaink.
Nézd a gúny-határ: széttiporva már,
Várnak újra mind, ősi bérceink.

Édes Erdély itt vagyunk,
Érted élünk és halunk,
Győz a szittyá fergeteg,
A rohanó sereg !

Lépteink nyomán, fenn a Hargitán
S völgyeinkben lent, tornyok hangja zeng.
Már semerre sincs, átkozott bilincs,
ÉnekeljeteK völgyek és hegyek !

Édes Erdély itt vagyunk,
Érted élünk és halunk,
Győz a szittyá fergeteg,
A rohanó sereg !

Ha Isten velünk

Ha Isten velünk, ki ellenünk,
Ha mind egy szálig elveszünk
E zászlót mégse hagyjuk el !
E zászlóhoz ki nyulni mer
Az mind egy szálig vesszen el
E földön élnünk-halnunk kell !

Ha magyar vagy nem hagyod magad,
És az ellen mind a porba hull !
Ez a szent föld a miénk marad,
Nem lehet más földünkön az úr !

Nem kell csak egy marék sereg,
Szülőhazám ki védje meg
A Kárpát bibor-fénybe gyul
Turul madár ne szállj tovább,
Nem szállhatsz el, nem nem soha,
Nem lehet más földünkön az ur !

Nem magyar vér, aki gyáva
Gyáva népnek nincs hazája
Mig e földön ellenség akad
Ha magyar vagy, nem hagyod magad !

A hazaszeretet él szivünkben

A hazaszeretet él szivünkben,
Élni fog a hon !

A hazaszeretet él szivünkben,
Élni fog a hon !

Szép országom, népem:

Ugy szeretlek, úgy imádlak téged !

Drága hazám, örökre neked adom

Utolsó csepp vérem !

Mig magyar kebel lehel, magyar sziv dobog,

Élni fog szép hazánk, mig a föld forog !

Rajta ifju nemzedék, itt az alkalom,

Munka és erő utána dicső hatalom !

Páncélosok indulója

Üt az óra, páncélos előre !
Indul már a harckocsi szakasz.
Minden harcos ifjú hős szívében
Büszke lánggra gyúl az ősi dac.
Zúgó motorral,
S vidám szívvél száll a hősi dal:
Miénk lesz, miénk lesz
Csak miénk lesz majd a diadal !

Csak előre páncélos, előre !
Mert előtted nincsen akadály !
Hóviharban, izzó napsütésben
Hősi harcok győzedelme vár !
Hajrá ! Előre !
Tűzön, vizen, ellenségen át,
Előre ! Előre !
Hős páncélos, véd meg a Hazát !

Hogyha eljön az utolsó óra,
Hogyha érzed hősi végedet,
Bátran nézhetsz a halál szemébe,
Mert Hazádért adtad éltedet.
Hajrá ! Előre !
Robogásunk soha meg nem áll;
Bár nézzen, bár nézzen.
Velünk szembe, százezer halál !

Harcokszó induló

Harcoksis vagyok, a harcviharban elkísér
a jókedv, akadályt nem ismerek !
Amíg engem a harcoksi ringat,
mint a jó anya fiát,
Addig az Úr mennyből küldi hozzám,
a harcoksis védangyalát !

Gyáva ember vele harcba ne menjen,
mert rajta mindig vészhalál tanyáz,
Maradjon otthon csendes otthonában,
a harcoksis majd rávigyáz !

Uram segíts meg bennünket a harcban,
add, hogy újra nagy legyen, mint volt, hazánk !
Szent hazánkért életünk áldozva,
indulunk a nagy útra !

Gimbelem és gombolom a dolmányom –
a dolmányom gombolom,
Harminchárom gomblyuk van rajta,
azt is a babám pici keze varrta ki rajta.

Rugd ki pajtás a lábod –
Döngessük meg ezt a cudar világot !

Fel, fel vitézek a csatára

Fel-fel vitézek a csatára !
A szent szabadság oltalmára,
Mennydörög az ágyú, csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a magyart !

Fel-fel magasra lobogódat,
Indulj utánam robogó had !
Édes hazánkért hősi vérünk
Ontjuk, hullatjuk ameddig csak élünk !

Énekeljünk bajtársak egy nótát

Énekeljünk bajtársak egy nótát
És igya ki mindenki borát !
Csendüljön fel poharaink hangja,
Indulnunk kell tüzön-vizen át !

Nyujsd felém kezed, hófehér kezed,
Csókolj meg édes, bucsuzunk !
Mert mi megyünk, menetelünk,
Menetelünk Oroszországba !

Most újra zúgnak a fegyverek

Most újra zúgnak a fegyverek,
Hol a nap kel fel az égen,
És összefognak a nemzetek,
Hogy elmuljon a szégyen !

Ha százszoros is a túlerő,
Mi százszor többet érünk,
A fegyvered hát vedd elő,
Hisz ugyis csak egyszer élünk !

Magyar honvéd jár tul a Dnyeperen
Körülötte égnek a falvak,
Gépmadár száll át a fellegen,
Csikorognak a hernyótalpak,
Hát édes bajtárs addj kezet,
Hisz vár már ránk a harc !

Bajtárs ma még talán csak öt perc az élet

Bajtárs ma még talán csak öt perc az élet,
Öt perc és nincsen tovább !
Bajtárs ha úgy érzed, hogy fáj még a szived,
És otthon még gondolnak rád,
Bajtárs előre, ma olcsó az élet,
Jöjjön a legszebb halál !
Bajtárs ma még talán csak öt perc az élet,
Mindegy, de győzni muszáj !

Bérces Kárpát ormán őrt áll

Bérces Kárpát ormán őrt áll
Sok-ezer magyar vitéz,
Sok vitéz !

Állig fegyverben mint kőszál,
A vésszel bátran szembe néz,
Szembe néz !

Tűz-pirosra gyult az égbolt,
Szerteszét halott, sok vér folyt,
Tenger-ellen ront hazánkra,
Szent hazánkat védi a kard !
Fél-világgal szembe-szembe szállva
Harcol a hős magyar !

Hurrá előre

Hurrá előre, hurrá előre
Erdély bércze ránk tekint
És vissza-vissza vár !
Hurrá előre, a Felvidéken
Nagy Rákóczi lelke vár !
Hurrá előre, ami magyar volt
Az magyar is marad !
Sohasem lesz oláh Brassó és Arad !
Magyar ott a por a sár is,
Temesvár is Kolozsvár is,
Magyar minden talpalattnyi ut !
Hurrá előre, hurrá előre, hurrá fiuk !

Bús magyarok imádkoznak

Bús magyarok imádkoznak,
Égi Atyánk hozzád,
Fordítsd felénk magyarokra,
Jóságos szent orcád!
Sirva sirunk, fohászkodunk,
Hozzád száll a lelkünk,
Ennyi tenger sok fájdalmat
Meg nem érdemeltünk!

Bús magyarok imádkoznak,
Fordítsd felénk arcod!
Sem testünkel, sem lelkünkel,
Nem kívántunk harcot!
Megbocsátunk mindazoknak,
Akik reánk törtek,
Csak mégegyszer add vissza
A drága magyar földet !

Japán harci dal

Napkeleti vizeken
Hömpölyög az ár,
Nézd a hajnalt az égen
Mennyi napsugár !
Tüztarajon fut a hab,
Ráragyog a fény,
Napkeleten süt a nap
Táncol a remény !

Ó hogy ha virradásunk
Szép napja száll !
Égbe repül az ima
Oceánon át.
Tűzhegyünk a Fujima
Zengi a szavát:
Száll a tűz – ég a láng
Ne félj szent hazám !

Piros nadrág, kék mundér

Piros nadrág, kék mundér az ebadta !
Hová lett a magyar huszár
Legendás szép alakja ?
Piros csákós, kék mundéros,
Drága, magyar huszárja,
A lány szive majd kiugrik
A pruszliból utána !

Lesz még erre, lesz még itt más világ is,
Visszajön még Bánát, Bácska,
Visszajön a huszár is !
Az ellenség bőréből lesz
Majd a piros nadrágunk.
Meg nem állunk amig csak
Egy csehet, rácot találunk !

Árpád apánk

Árpád apánk, ne féltsd ősi nemzeded !
Nem vesz az el, ha eddig el nem vezett.
Hervad már a régi bűnk és bánatunk,
Sej, haj, újra élünk, vigadunk !

Tud szeretni a magyar szív igazán,
Kit szeretne, ha téged nem, szent Hazám !
Érted élünk, egyre égünk, lángolunk,
Érted igaz honfi szívvel áldozunk.

Magyar szívet magyar dolmány takarjon,
Magyar ajkon csak magyar szó fakadjon.
Magyar szívből jó a magyar barátság,
Igy lesz boldog bizton ez a szép ország!

Kossuth Lajos azt üzente

Kossuth Lajos azt üzente,
Elfogyott a regimentje.
Ha még egyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni.
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza !

Kossuth Lajos íródeák,
Nem kell néki gyertyavilág.
Megírja ő a levelet
Egy ragyogó csillag mellett.
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza !

Esik eső karikára,
Kossuth Lajos kalapjára.
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája.
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza !

Felhők felett száll a sas

(A magyar légierők indulója)

Felhők felett száll a sas,
Napsugárban száll a gép,
Engem rózsám sose csalogass,
Kisbabám nincs rád szükség !
Mert így szebbek vagyunk mi,
Mint a nőknek álmai,
Minden lány, kisbaba, tudja minden nő,
Hogy az első katona a repülő !

Jöjj hát vélem az ég felé,
Légy a párom és a gépemé !
Fent az Isten szent egén,
Oda viszlek szárnyaimon én !
Hagyj itt minden földi jót,
Rugd fel ezt a sárgolyót,
Lent a föld, fent a nap
Mosolyog le ránk,
Szállj az égbe, légbe, kékbe
Sej hajrá !

Hull a hó a messzi hegyeken

(Ludovikás hegyivadász dal)

Hull a hó a messzi hegyeken
És a szél süvöltve száll.
Hegyi honvéd áll ott fegyverben
Körülötte pusztaság.

Hull a hó, hull a hó
Éjjel, nappal hull a hó,
És a hegytető ködben áll,
Ködben áll.
Hull a hó a messzi hegyeken
És a szél süvöltve száll.

Szürke felhők közt
Ha felcsillan,
Sokkal szebb a napsugár.
Azúr kék az ég
S a fenyvesek lába
Vastag hóban áll.

Hull a hó, hull a hó
Éjjel, nappal hull a hó,
Hegyiek vagyunk hallihó !
Hallihó !
Hull a hó a messzi hegyeken
És a szél süvöltve száll.

Rákóczi induló

Magyarok Istene rontsd a labanc erejét !
Közeleg az óra, csata riadóra,
Hogy a magyar akarata, csatavasa, diadala
Mentse meg e szomorú hazát !
Hős Rákóczi népe: kurucok előre !
Diadal veletek, a labanc sereget letiportátok,
Verje gonoszokat átok !
Magyarok Istene rontsd a labanc erejét !

II.

Sorozás – Bevonulás

Zsindelyezik a kaszárnya tetejét

Zsindelyezik a kaszárnya tetejét,
Mind elvitték a legények elejét,
Maradt itthon kettő-három nyomorult,
Rátok lányok még az ég is beborult !

Állj be Berci katonának

Állj be Berci katonának,
Jobb dolgod lesz, mint apádnak !
Nem kell kaszálni, kapálni,
Csak a lányok után járni !

Anyám, anyám

Anyám, anyám, kedves édesanyám,
De szomorú vasárnap délután !
Házunk előtt szépen muzsikálnak,
Engemet pedig visznek katonának !

Gólya madár rászállott

Gólya madár rászállott a vasutra,
A szeretőm most viszik sorozatra,
Én is elmegyek vele, én is ott leszek vele,
Meghallgatom hányat dobban a szive !

Ablakomban három cserép muskátli,
Könnyeimmal szoktam én azt locsolni,
Megártott a tövének, barna kislány szivének,
Barna kislány sohsem leszek a tied !

Ez a kislány alig tizenhat éves,
Azt sem tudja kibe legyen szerelmes !
Alig cseperedik fel, már őneki puszi kell,
Már őneki harckocsizó gyerek kell !

Mikor kezdtem a kofferemet pakolni

Mikor kezdtem a kofferemet pakolni,
Akkor kezdett édesanyám siratni.
Édesanyám ne sirass, köszönöm a nevelést,
Három évig nem eszem a kenyerét.

Már minálunk soroznak

Már minálunk soroznak,
Nemsokára be is vonulnak !
Kislány mondja az anyjának,
Viszik az én kedves babámat
Kikiséri a vasutra,
Ráborul a szeretője vállára,
Ne sirj kedves Mariskám,
Visszajövök a háboru után !

Kaposvári nagy kaszárnya

Kaposvári nagy kaszárnya
Sárgára van meszelve,
A belseje, a belseje
Regrutákkal van tele,
Minden szemre zsebkendő van takarva,
Ki babáját, ki az édesanyját siratja.

Kis kút, kerek kút

Kis kút, kerek kút van az udvarunkban,
Egy szép barna kislány van a szomszédunkban.
Csalfa szemeimet rá se merem vetni,
Bevonulok katonának, el kell őt feledni !

Ennek a szép barna lánynak dombon van a háza.
Sudár jegenyefa van az udvarában,
Sudár jegenyefa földre hajlik az ága,
Ennek a szép barna lánynak más lesz majd a párja !

Ősszel a tearózsa hullatja levelét
Köszönöm galambom, hogy eddig szerettél.
Ha eddig szerettél, de már másé lettél,
Verje meg a csillagos ég hogy elfelejtettél !

Aranyos Mariskám

Aranyos Mariskám, fogsz még te majd sirni,
Mikor engem katonának fognak vinni!
Elbucsuzom tőled egy vasárnap este,
Sok páros csókodért áldjon meg az Isten !

Fütyül már a vonat

Fütyül már a vonat ki az állomásról,
Bucsuzik édesanyám katona fiától !
Ne sirj édesanyám, vissza jövök nemsokára,
Ha csak meg nem halok nagy Oroszországba!

A zsablyai vasútállomáson

A zsablyai vasútállomáson,
Három gőzös áll már a vágányon,
Az elsőnek jaj de füstöl a kéménye,
Azon visznek engem az orosz harctérre!

Jaj de sokat áztam fáztam

Jaj de sokat áztam fáztam
Regruta koromban,
Mikor fegyver alatt álltam
Kaszárnya kapuban.
Nehéz a fegyverem,
Jobb vállamat nyomja !
Még nehezebb, sej, az a bánat,
Mely a szívemet nyomja !

Esik eső, esik eső,
Nagy sár van az utcán,
Ez a kis lány, barna kislány,
Sirva mos a kutnál.
Sirva mondja sej, haj,
Az édesanyjának,
Elvitték a, most viszik a
Rózsám katonának !

Kesereghet az az anya

Kesereghet az az anya,
Kinek két fia katona !
Egyik tüzér, másik huszár,
Pesti kaszárnyában szolgál.

Pesti kaszárnya repedj meg,
Édes fiam szabadulj meg !
Szabadulnék, ha lehetne,
Ha a császár elengedne !

Sírt az édesanyám

Sírt az édesanyám, mikor születtem,
De még jobban, mikor regruta lettem,
Ne sírj édesanyám, szép ám a regruta,
Mikor körül szalagos a kalapja !

Vékony héjja van a piros almának,
Gyenge szive van az édesanyámnak.
Gyenge szive fájdalmában meghasad,
Ha a fia három évre benmarad !

Sej,haj, katona se lettem volna

Sej, haj, katona se lettem volna soha,
Ha az apám biró nem lett volna,
Háromszor is felirt a császárnak,
Sej, haj, vigyék el a fiamat a Jóskát katonának.

Sej, haj, elvitték a fiamat Jóskát katonának,
Fényes szuronyt választott magának,
Szuronyának rózsafa a nyele,
Sej, haj, rá van írva Horthy Miklós neve !

Zöld a kukorica Kati

Zöld a kukorica, Kati !
Zöld a kukorica, Kati !
Hej mikor harmatos a levele, Kati !
Szép a barna kislány, Kati !
Szép a barna kislány, Kati !
Sej mikor kacsingat a szemembe Kati !

Ne kacsingas a szemembe Kati,
Inkább üljél az ölembe Kati,
Nékem el kell menni Kati,
Téged itt kell hagyni Kati,
Hej három évre be kell rukkolni Kati !

Lányok, lányok

Lányok, lányok, lányok a faluba !
Falu végén szépen szól a muzsika.
Lányok, lányok, lányok a faluba !
Falu végén szépen szól a muzsika.
Addig iszom, mulatok,
Mig csak be nem rukkolok,
Ha elvisznek katonának,
Vagy tüzérnek, vagy huszárnak,
Megersiratnak engemet a leányok !

Most szép lenni katonának

Most szép lenni katonának,
Mert Kossuthnak verbuválnak !
Ha Kossuth Lajos nem lett volna,
Katona sem lettem volna !

Gyere pajtás katonának !
Téged tesznek kapitánynak.
Pár esztendő nem a világ,
Éljen a magyar szabadság !

Huszár gyerek, huszár gyerek

Huszár gyerek, huszár gyerek
Szereti a táncot,
Az oldalán, az oldalán
Csörgeti a kardot.
Ha csörgeti, hadd csörgesse,
Pengjen sarkantyuja,
Kossuth Lajos verbunkja
A muzsikáltatója !

Sej besoroztak

Sej besoroztak, sej besoroztak
Engemet katonának.
Gondját viseltem, gondját viseltem
A jó édesanyámnak.
De már látom nem viselem gondját
Csuhaj szegénynek,
Sej oltalmára, sej oltalmára
Bízom a Jóistennek !

Megy a gőzös lefelé

Megy a gőzös lefelé,
Bodor füstje felfelé,
Benne ül egy regruta,
Ki babáját siratja.

Engem rózsám ne sirass,
Értem könnyet ne hullas !
Én huztam ki az első cédulát,
Babám szive szomoritóját !

Leteszem a rüsztungom

Leteszem a rüsztungom,
A csárda közepébe.
Lehajtom a fejem
A rózsám ölébe.
Sir az édesanyám,
A szeretőm gyászol,
Kaszárnya választ el
Minket most egymástól !

Csivirgónak, csavargónak

Csivirgónak, csavargónak
Mond engem az egész világ.
Pedig az én kalapomon
Nem hervad el a gyöngyvirág !

Állj meg kutya világ
Vedd le rólam a szádat !
Ha elvisznek katonának,
Más öleli a babámat.

Kecskemét is kiállítja

Kecskemét is kiállítja nyalka verbungját,
Csárda előtt kitűzi a veres zászlaját,
Gyertek ide fiatalok, tessék beállni !
Nyolc esztendő nem a világ, lehet próbálni !

Sarkon van a nyiregyházi kaszárnya

Sarkon van a nyiregyházi kaszárnya,
Oda leszek három évig bezárva,
Három évem majd lejár,
Babám nem hiába vár,
Isten veled nyiregyházi kaszárnya !

Katona vagyok én

Katona vagyok én,
Országunk őrzője,
Sír az édesanyám,
Hogy elvisznek tőle !
Sír az édesanyám,
A rózsám meg gyászol,
Fekete gyászvirág,
Búsul ablakából.

Megpendül harangom,
Pallérozott kardom,
Nem szabad énnékem
Az ágyban meghalnom !
Áldozom éltetem
Az ország javára,
Forgatom fegyverem,
Vitézek módjára !

Októbernek elsején

Októbernek, októbernek elsején,
Nem süt a nap Csikkarcfalva mezején.
Elbucsuzom a madártól, az ágtól,
Azután a csikkarcfalvai lányoktól.

Az Isten is katonának teremtett,
Az a jámbor pap is annak keresztelt,
Az is leszek, míg a világ világ lesz,
Míg az égen egy ragyogó csillag lesz !

Süvegemen nemzetiszín rózsza

Süvegemen nemzetiszín rózsza,
Ajakamon kedves babám csókja,
Ne félj babám, nem megyek világra,
Nemzetemnek vagyok katonája !

Nem kerestek engemet kötéllel,
Zászló alá magam csaptam én fel !
Szülőanyám, te szép Magyarország
Hogyne lennék holtig igaz hozzád !

Sötét felhő borítja

Sötét felhő borítja
Rám a csillagos eget,
Katonának elvitték,
Sej-haj a szeretőmet.

Szállj el madár ha lehet,
Vidd el a babámnak,
E gyászos levelet,
Mond meg neki, ha lehet,
Felejtsem el engemet !

Én Istenem, mit tegyek ?
Mindig rólam beszélnek !
Fülem mellett, ha lehet,
Eleresztem a szélnek !

Azt beszélnek felőlem
A budapesti lányok,
A zsinigre valók
A kötélre valók,
Özvegy asszony a babám,
Szeret is az igazán !

A Nádasdy kaszárnyára

A Nádasdy kaszárnyára
Rászállott a kánya
Vizet hozott a szájába
Regruták számára.
Mosdjakok regruták,
Mert porosak vagytok,
Azt csak a jó Isten tudja,
Mikor szabadultok !

Gyere pajtás gyakorlatra,
Fegyver lesz az első,
Hull a könnye a bundásnak,
Mint a záporosó !
Ne sirj bundás, ne sirj,
Kitellik az idő,
Nekem is volt, de elmúlt
A három esztendő !

Erdő, erdő, de szép kerek erdő

Erdő, erdő, de szép kerek erdő,
Rigó madár benne a kerülő,
Rigó madár meg a fülemüle,
Szép vagy babám, hogy váljak el tőled !

Rigó madár ne szállj fel a fára,
Inkább szállj a babám ablakára,
Dalold el a szomorú nótámat,
Elvitték a Jóskát katonának !

Ne vigyenek engem katonának !
Meghasad a szive a babámnak.
Meghasad a babám gyenge szive,
Ha engemet három évre elrabolnak tőle !

Megjött a levél

Megjött a levél fekete pecséttel,
Megjött a muszka százezer emberrel !
Négyszáz ágyúval áll a harc mezején,
Igy hát jó anyám, elmasirozok én !

Jön egy kapitány, piros pejparipán,
Kardja megvillan a jobbik oldalán,
Kardja megvillan, az ágyú elrobban,
Szép piros vérem a földre kiloccsan !

Fiatal koromban

Fiatal koromban
Besoroztak katonának,
Te meg kisangyalom,
Magad maradsz nemsokára !
Te vagy tizenkilenc,
Én meg a huszonegyet járom,
De ha leszerelek,
Te leszel a párom !

Hej édesanyám

Hej édesanyám, kedves édesanyám,
Szedje össze az én összes gunyám !
Szedje össze, akassza fel a szegre,
Három kerek évig nem veszem a testemre.

Nem szánom véremet

Nem szánom véremet ontani hazámért,
Mégis fáj a lelkem az én otthonomért !
A bús harangok is néma hangon várnak,
Mikor indulni kell szegény katonának !

Mert még a fecske is, ahol nevelkedik,
Búsan énekel, ha indulni kelletik,
Felkötöm a kardot apámért, anyámért,
Megforgatom én azt szép magyar hazámért !

III.

Kaszárnya és Menet Nóták

Harminc-kettes baka vagyok én

Amikor még békebeli volt itt a világ
Kassán és Pozsonyon túl,
Kitűzte a mellemre a réz-medáliát
Délcegen a hadnagy úr !
A Nagykörúton már hajnalban
Szólt a cifra rezes banda.

Emlékszem, hogy felragyogott az Üllői út,
Reggel ha gyakorlat volt,
De sok lánynak adott ottan esti randevút,
Délcegen a hadnagy úr !
A Nagykörúton már hajnalban
Táncolt és nyertett a Ráró !

Harminc-kettes baka vagyok én,
Zöld paroli mosolyog a blúzom elején.
Nincsen sarzsim, de majd holnap lesz,
Kapitány úr galléromra csillagokat tesz !
Ferenc Jóska adta ezt a mundért rám,
Jobban szeret engemet így a rózsám !
Harminc-kettes baka vagyok én,
Recece, gyalog masirozok én !

Nyitva van a százados úr ablaka

Nyitva van a százados úr ablaka,
Barna kislány sirva sétál alatta,
Állj meg kislány érted dobog a szívem !
Nem tagadom, hogy igazán szeretlek.

Nem állok meg a százados úr szavára,
Nem is leszek a százados úr babája,
Van már nékem a századjában egy közlegény,
Kit nem adnék százados úr magáért !

A közlegény elesik a csatába,
Ki borul a barna kislány vállára ?
Ha elesik szálljon áldás a porára,
Mégsem leszek a százados úr babája !

Százados úr jól vezesse századát

Százados úr jól vezesse századát,
Hazafelé vegye a menetirányát !
Százados úr arra tartson
Amerre a kisangyalom jár az utcasarkon,
Úgyis tudom velem akar beszélni !

Gyertek lányok öltözzetek fehérbe,
Nemsokára megyünk a csatatérre,
Tátra, Fáttra, Magas Tátra,
Magyar géppuska szó rajta nemsokára,
Rabló bandát nem türeink a határba !

Nincs szebb virág

Nincs szebb virág a pünkösdi rózsánál,
Nincs jobb ember a mi hadnagy urunknál,
Jobb szemére vágja a tisztí csákóját,
Hazafelé vezetí a századát !

Kivonul az egész század az udvarra,
Század kürtös az imajelet most fujja,
Százados ur most vezényel imához,
Isten veletek esztergomi leányok !

Szárnya, szárnya, kaszárnya teteje

Szárnya, szárnya, kaszárnya teteje,
Benne van a legények eleje,
Benne van a csárdás kisangyalom,
Ki-ki kandikál a kaszárnya ablakon.

**Zsindelyes és bádogos
a nyiregyházi nagy kaszárnya**

Zsindelyes és bádogos
A nyiregyházi nagy kaszárnya,
De sok legénynek benne a babája,
Ha én egyszer kimegyek majd belőle,
Árva lesz a sok menyecske,
Nem lesz aki megölelje.

Esik eső esik, esik a kaszárnya falára

Esik eső esik, esik a kaszárnya falára,
Süvit a szél annak az udvarára,
Süvit a szél annak az udvarára,
Nem találok párját,
Nem találok párját a babámnak !

Ez a barna kislány,
Kisirta már mind a két szemét,
Sajnálja a páncélos szeretőjét,
Ugy sajnálja ráborul a gyenge vállára,
Drága Józsikáját,
Páncélos babáját, siratja !

Sárgára van a kaszárnya meszelve

Sárgára van a kaszárnya meszelve,
Harminchárom barna legény van benne,
Nézz fel rózsám a felső emeletre,
Három éve, hogy ott szenvedek benne !

Kitöltöttem három évet, hat napot,
Kapitány úr, szalutálni nem fogok !
Szalutáljon az a bundás regruta,
Kinek van még harminchat kis hónapja !

Házunk előtt bólíntgató akácfa

Házunk előtt bólíntgató akácfa,
Bánatosan hull a fehér virága.
Fáj a szívem édesanyám,
Éjjel-nappal gondolok a babámra,
Messze van a nyiregyházi kaszárnya.

Irtam én a babámnak egy levelet,
Jöjjön haza nemsokára, ha lehet !
Jöjjön haza nemsokára,
Ne várja, hogy én menjek el utána !
Messze van a nyiregyházi kaszárnya.

Magas a kaszárnya

Magas a kaszárnya, előtte a sztrázsa !
Sztrázsa uram, az egekre kérem,
Barna huszár a szeretőm nékem,
Eresszen hozzája !

Nem illik a lánynak, kaszárnyába járni !
Tudom én azt, de amikor a rózsám,
Kimenőjén ritkán jöhet hozzám,
Nehéz azt kivárni !

Debreceni kaszárnya

Debreceni kaszárnya,
Az egyesbe magam vagyok bezárva,
Debreceni kaszárnya,
Az egyesbe magam vagyok bezárva.
Órmester ur nyissa ki,
Vagy az ajtót sarkig rugom ki!
Had lássam a babámat,
Babám szívét ne epossze a bánat!

Debreceni temető,
Honvéd baka sirja benne az első,
Debreceni temető,
Honvéd baka sirja benne az első.
Sirja körül hat szobalány,
Szűk szoknyája feszül a farán!
Köztük van a galambom
Három karika gyűrű ragyog az ujján!

Esztergomi temető,
Páncélosok sirja benne az első,
Esztergomi temető,
Páncélosok sirja benne az első,
Sirnak a lányok a főutcán
Mert páncélos nem jár az utcán,
Ha ez soká igy marad
Esztergomban minden kislány szűz marad!

A víg egri kaszárnya

A víg egri kaszárnyának
De rácsos az ablaka,
Az én rózsám most könyököl ki rajta.
Szépek a fák, virágoznak ideki
Gyere rózsám, sej, haj,
A kaszárnyából gyere ki !

Szép szál vitézek

Szép szál vitézek álljatok
A menetoszlop élére !
Száz szál virágot tűzzetek
A honvédsapka szélére,
Lobogjon magasra a nemzeti zászló,
Kergessétek szét Sztalin seregét,
Hajrá, hajrá, csak előre !

Kárpát hegyormán csillag
Ragyogott fel az égre,
Édesanyám is büszkén néz
A katona gyerekére,
Lobogjon magasra a nemzeti zászló,
Mert lehet ám még ő szakaszvezető,
Hajrá, hajrá, csak előre !

Oszlop, oszlop

Oszlop, oszlop menetoszlop jobbra,
Menetirány Kassa magas tornya,
Lesz még nekünk menetirány más is !
Maros menti kincses Kolozsvár is.

Erdő, erdő de szép kerek erdő,
Rigómadár benne a kerülő,
Rigómadár meg a fülemüle
Szép a babám, hogy váljak el tőle.

Ne vigyenek engem katonának
Megszakad a szive a babámnak
Megszakad a babám gyenge szive,
Ha engemet három évre elrabolnak tőle !

Országuton mennek a katonák

Országuton mennek a katonák,
Jaj de szépen fujják a trombitát !
Elől megy a hadnagy, aki vezet,
Gyere babám, fogjál velem kezét !

Nem fogok a hadnagy urral kezét,
Inkább írok egy szerelmes levelet.
Máma megirom, holnap elolvasom,
Holnapután el kell masiroznom !

Minek menjek én el a templomba ?
Ha a babám nem látom a sorba !
Sem a sorba, sem a sor szélébe,
Lányok viszik a gyöngyvirágos temetőbe.

Jaj de sokat áztam, fáztam, fáradtam

Jaj de sokat áztam, fáztam, fáradtam,
Mikor én az orosz földön harcoltam,
Eszembe jut, hogy van még nekem hazám is,
Hej abba lakik göndörhaju babám is !

Jaj de sokat áztam, fáztam, fáradtam,
Mikor én az orosz földön harcoltam,
Fekete gőzös vigyél vissza hazámba,
Hej hadd boruljak a kisangyalom nyakába !

Országuton hosszú a jegenyesor

Országuton hosszú a jegenyesor,
Hosszú a jegenyesor hazáig.
Csizmám talpa százszor is lekopik a
Százszor is lekopik a határig.
Nincsen pénzem a vonatra,
A tiz-napi zsoldomból nem futja !
Fáradt lábam pümkösdre haza talál
Nem messze van ide Kolozsvár !

Ellótték a jobb karomat

Ellótték a jobb karomat,
Folyik piros vérem.
Nincsen nekem édesanyám,
Ki bekösse nékem !
Gyere kisangyalom kösd be,
Sebeimet gyógyítsd meg a
Bánatos szívemet !

Hideg szél fuj édesanyám
Kösse fel a kendőm !
Még az éjjel felkeresem,
A régi szeretőm.
Kiállok a kapujába,
Kibeszélgetem magamat
Vele utoljára !

Orosz földön

Orosz földön messze, messze járunk,
De Moszkváig bizony meg sem állunk !
Orosz földön a véres eső patakzik,
A páncélos az oroszra haragszik !

Megüzentem Sztalinnak magának,
Hagyjon békét szép Magyarországnak !
Nem téveszt a harckocsizó golyója,
Rövid sorozat lesz az orosz gyászindulója !

Sztalin bácsi felment Szentpétervárra,
Bezárkózott egy imádságos szobába,
Meggörgette a Jóistentől magától,
Van-e még a páncélosok fajából ?!

Esőbe, sárba

Esőbe, sárba masirozik a baka,
Hiába várja a babája !
Hiába rácsos a kaszárnya ablaka,
A rácsok mögül is gondol rája !

Nehéz a borju, de szép a viselet,
Babája karján ő mindent elfelejt,
Esőbe, sárba masirozik a baka,
De este a babája mindig várja !

Édesanyám ha bejön egerbe

Édesanyám ha bejön
Édesanyám ha bejön egerbe,
A kaszárnya ablakán,
A kaszárnya ablakán nézzen be!
Ott lát engem komisz baka ruhában,
Göndör hajam rövidre,
Göndör hajam rövidre lesz levágva !

Söprik a pápai utcát

Söprik a pápai utcát,
Masiroznak a katonák,
Tizenhat esztendős barna kislány,
Sétál a regiment után.

Kérdi tőle a kapitány,
Hová mégy te barna kislány ?
Mit kérdezi tőlem a kapitány,
Megyek a szeretőm után !

Jegenye fán fészket rak a gólya

Jegenye fán fészket rak a gólya,
Barna kislány tanított a csókra !
Tüzes csókját jaj de sokszor
Vissza, vissza kértem,
Minden tüzes forró csókért
Szerelmet ígértem !

Adtam csókot az Isten tudja hányat,
Csókolom a csókra termett szádat !
De mióta széjjel szakadt
Szerelmünknek láncá,
Esztergomban nincsen olyan kovács,
Ki azt összekalapálja !

Ledülött, ledülött...

Ledülött, ledülött a szénaboglya teteje,
Gólya madár sej-haj, fészket rakott belőle.
Gólya madár sej-haj, szépen kelepel a háztetőn,
Elhagyott, elhagyott, engemet a szeretőm !

Káposzta, káposzta, téli-nyári káposzta,
Édesanyám háza nálam nélkül de árva !
Az van a káposzta kecskerágós levelére ráírva,
Érted leszek rózsám, három évig katona !

Órmester úr fekete subája

Órmester úr fekete subája,
Barna kislány húzódik alája.
Minél jobban húzódik alája,
Annál jobban kilátszik a
Egy, kettő, három, négy a
Fehér lábaszára !

Barna kislány kiment az erdőbe,
Epret szed a babos kötényébe,
Míg az epret szedegeti,
Egy honvéd baka ölelgeti,
Egy, kettő, három, négy az
Erdő sűrűjébe.

Órmester úr vagány gyerek

Órmester úr vagány gyerek,
Bumsztirári, ratitom, tirárom !
Jól ismeri a terepet
Bumsztirári, ratitom, tirárom !
Ha meglát egy csinos hölgyet
Bumsztirári, ratitom, tirárom !
Keres rajta hegyet, lyukat, völgyet,
Bumsztirári, ratitom, tirárom !

Érik a ropogós cseresznye

Érik a ropogós cseresznye,
Kéri a köpenyem cserébe.
Én a köpenyem cserébe senkinek sem adom,
Mit teszek a fejed alá kedves kisangyalom !
Igy-akar, ugy-akar, szeretni a galambom !

Érik a ropogós cseresznye,
Kéri az őrmestert cserébe.
Én az őrmestert cserébe senkinek sem adom,
Ki fog engem riogatni a nagy gyakorlaton ?
Igy-akar, ugy-akar, szeretni a galambom !

**Órmester úr magáról is
megemlékezünk**

Órmester úr magáról is
megemlékezünk,
Igaz, hogy a kaszárnyában
jól kitolt velünk !
De mi azért megbocsájtunk
most hogy elmegyünk,
De ne adj Isten, hogy
civilben össze kerüljünk !

Órmester úr rányomta

Órmester úr rányomta,
Órmester úr rányomta a pecsétet,
Nem mehet ki a baka,
Nem mehet ki a baka a sötétbe,
Éjfél után intettem neki,
Szeretnék a babámhoz menni !
Órmester úr jöjjön be,
S nyomja rá a pecsétet a sötétbe !

Ha bemegyek a rétsági kiskocsmába

He bemegyek a rétsági kiskocsmába,
Kis szuronyom belevágom az asztalba !
Innék, de hiába,
Drága a bor ára !
Becsapott a kocsmárosné Mancsi lánya !

Kocsmárosné Mancsi lánya a galambom,
Minden este kikönyököl az ablakon,
Karjával integet,
Gyere be, ha lehet,
Megölellek, megcsókollak, hogyha szeretsz !

Julcsa ha bemegy

Julcsa ha bemegy a laktanyába,
Nem csak piros, de fodros is a szoknyája !
Szép szeretőt választott ki a javából,
Julcsa úgy megy el a laktanyából !

Julcsa a pánccélosok kedvenc lánya,
Van is neki három tucat szép babája !
Egyik szebb és délcegebb is mint a másik,
Julcsa a szerelemmel nem cicázik !

Nem soroznak már

Nem soroznak már többé katonát,
Hová teszik majd a sok szép ruhát ?
Kihirdetik az ujságba,
Akinek van szép babája,
Pestre kell vinni, Pestre kell vinni,
Már ezután lányokat is fognak sorozni !

Majd meglátjátok az lesz a furcsa,
Hogyha a Julcsa megy a raportra:
Százados úrnak jelentem,
Én magamat rosszul érzem,
Hol itt a bába, az ezred-bába ?
A hasamba csuklózik egy felszerelt baka !

Kantinos kisasszony

A kantinos kisasszonyért
Egy regiment eped.
Hullajtva érette
Szerelmes könnyeket !
A zászlóaj parancsnok is
Virágot küld neki,
S valamennyi hadnagyocska
Büszkén hirdeti:
Fehér abroszt – piros bort
A kantin asztalán,
Kantinos kisasszony
A legszebb pesti lány !

Estére várom a bakámat

Estére várom a bakámat,
Hétfőn egy tüzért várok én,
A keddi napot egy honvédnek adom,
Szerdán jön a trén, a trén, a trén !
Csütörtökön jön a vörös ördög,
Pénteken jön a szanitéc,
S szombatra maradnak,
Kik még hátra vannak,
Éljen a hadsereg és a sok vitéz !

Két napot ültem az egyesbe

Két napot ültem az egyesbe,
Mert tevéled voltam este kettesbe,
Észre se vettük a zárórát,
Hát leülöm érted ezt a pár órát !
Órmester ur nyissa ki !
Mert a kimenőmön,
Mert a kimenőmön,
Vár ma valaki !
Had legyen szép ez az egy este,
Jobb kettesbe lenni mint az egyesbe !

Ki-ki kukorékol a kis kakas

Ki-ki kukorékol a kis kakas,
Hajnal akar lenni.
Elmegyek a jiki – jaki előtt,
Be kellene menni !
Zugnak a bugnak a bőrdiványok,
Mulatnak a lányok,
Elköltöttem tiz-napi zsoldomat,
Amig élek bánom !

Még azt mondják nem merek

Még azt mondják nem merek,
Még azt mondják nem merek,
A főútcán végig menni nem merek !
Mert azt mondják megvernek,
Mert azt mondják megvernek,
Megvernek a gyalogtalpas legények !
Gyertek ide gyalogtalpas legények,
Ti szegények,
Had lássa meg a babám,
Meg a gyalog-kapitány,
Ki a legény a csárdában igazán !

Huszonegy, huszonkettő, huszonhárom

Huszonegy, huszonkettő, huszonhárom,
Székely baka a legelső a világon !
Hazamegyünk olyan murit csinálunk,
Hogy kilenc hurt szaggat el a cigányunk,
Ha megjön a világbéke, te leszel a feleségem,
Három napos lakodalmat csinálunk !

A kanizsai tüzérek

A kanizsai tüzérek
Egyenesen kimennek a csatába.
Tűznek is szép virágot,
Nemzetiszin pántlikát a sapkába.
Ropognak a fegyverek,
Odalenn dörögnek a nagyágyúk,
Órmester úr jelentem,
Nem kaptam én szabadságot vasárnap !

A szegedi távirások

A szegedi távirások vigan élnek,
Fütyött háynak a zuzmarás hideg télnek,
Fütött szoba a tanyájuk,
Barna kislány a babájuk,
Ti-ti-ta-ti ,ta-ti-ta-ti, ti-ti-ta-ti tá

Ha vonalat épitenek ki a frontra,
Akármilyen veszedelmes nehéz pontra,
Nem törődnek a golyóval,
Futnak a gombolyítóval,
Ti-ti-ta-ti ,ta-ti-ta-ti, ti-ti-ta-ti tá

A gőzkocsi hat kereke

A gőzkocsi hat kereke de fényes,
Benne ülnek harminckettes legények.
Ne sirjatok budapesti leányok,
Visszajövünk még hozzátok
Valaha, valaha, vagy soha !

Este, este, sej este akar lenni

Este, este, sej este akar lenni,
Ez a kislány haza akar menni.
Haza menne de nincs kísérője,
Orosz földön nyugszik a szeretője.

Este, este, sej este akar lenni,
Ez a kislány haza akar menni.
Haza menne de nincs kísérője,
Elkisérem, leszek én a szeretője

Recece, recece

Recece, recece, nem vagyok én kapitány,
Recece, recece, nem járok én paripán.
Harminckettes baka vagyok én,
Recece, gyalog masirozok én !

Recece, nincs a lánynak köténye,
Recece, elvesztette az este.
Elvesztette, csuhaj az este,
Recece, mikor a bakát leste !

Fekete zsidelyes

Fekete zsidelyes, fekete zsidelyes
A szekszárdi bíró háza.
Alatta sirdogál, alatta sirdogál,
A szekszárdi bíró lánya !
Minden lánynak van babája,
Kivel mulat a csárdában.
Hej, csak az enyém, az a barna legény,
Hervad el a kaszárnyában !

Rigó, rigó, sárga rigó

Rigó, rigó, sárga rigó
Felmászott a fára,
Azt dalolja, azt dalolja
Elhagyta a párja.
Én is olyan árva vagyok,
Mert be vagyok zárva,
A nyiregyházi, három emeletes
Huszár laktanyába !

Hármat füttyentett már a rigó

Hármat füttyentett már
Hármat füttyentett már
A rigó, a rigó a rigó !

Nem parancsol nekem,
Nem parancsol nekem,
A biró, a biró, a biró !

Majd parancsol
Ferenc Jóska a császár !
Kinek szalutéroz, kinek egrecéroz
A baka, a tüzér, a huszár.

Verje meg az Isten

Verje meg az Isten, a mészáros bárdját,
Minek vágta el a gyenge borju lábát ?
Lám a szegény borju, nem tud lábán állni,
A szegény bakának, hátán kell hurcolni !

Temető kapuja

Temető kapuja sarkig ki van tárva,
Oda járnak a csongorádi lányok,
Onnan szedik a virágot !

Szedjétek, szedjétek, lányok a virágot,
Csak azt az egy fehér liliomot
Lányok le ne szakajjátok !

Ha le is szakajjátok, el ne hervasszátok,
Ültessétek a sírom tetejébe,
Mélyen a fekete földbe !

Keresik a, nem lelik a

Keresik a, nem lelik a
Keresztelő leveletem.
Sem a bíró, sem a jegyző
Nem találja a nevemet.
Majd megtalálja azt
Első Ferenc Jóska,
Ki elvitet a harctérre
Nem is hozat többé vissza !

Mikor szürkébe öltöztem
Azon kezdtem gondolkodni,
Ki lesz az én útitársam
Ha a harctérre kell menni ?
Majd lesz útitársam
A kedves pajtásom,
Ki megássa a siromat a
Doberdoi hegy oldalon.

Szép élet a páncélos élet

Szép élet a páncélos élet,
A hazáért szenvedni !
A hazáért, piros barna lányért
Szalmazsákon feküdni !
Akár merre nyujtom a karom,
Csak a csupasz falat tapogatom,
Hej de jobb is volna
A kisangyalom karjai közt pihenni !

Szép élet a páncélos élet,
A hazáért harcolni !
A hazáért, piros barna lányért
Frommer pisztolyt viselni !
Frommer pisztoly az oldalamon,
Szolgálatot teszek az orosz fronton,
Hej de jobb is volna
A kisangyalom karjai közt pihenni !

Harckocsizó harcra kész

Harckocsizó harcra kész
És nem riasztja semmi vész !
Mert lesujt a vas ököl,
S a zsarnok vára romba dől !
Rajta hát, daliák !
Védjük meg a hazát,
Harckocsink, ha harcba száll,
Reng a föld, amerre jár !

Harckocsizó páncélosok

Harckocsizó páncélosok fel a fejjel,
Nézzünk az ellenségre zord tekintettel !
Elrabolták szép hazánkat
Minden kincsünket,
Nem kimélték semminket !
Ám a drága jó hazánkért
Könnyes minden harcos arca,
Mégis bátran intünk bucsut,
Ha ránk vár már a harc !

Páncélos bajtárs

Páncélos bajtárs
A vésszel szembe néz !
Hazáját szereti,
Érte meghalni kész !
Előre, előre,
Ez a jelszavunk,
Nem hátrálunk meg,
Mert mi páncélosok vagyunk !

Jönnek már a páncélosok

Ki nyilik még Váradon is egyszer
A sok piros fehér rózsza !
A leányok még a lövésznek is csókot adnak !
Jönnek már a páncélosok
Teljes gázzal csak előre rajta !
Rózsán gurul minden harckocsi
Kereke nem ér le a porba.

Akkor szép a harckocsizó

Akkor szép a harckocsizó,
Mikor masirozik,
Kipucolja a harckocsiját
Nagyot káromkodik;
Esik az eső, esik
A harckocsim ázik.
Jeges a harckocsim kormánykereke
Gyenge karom fázik.
Fázik a testem a lelkem
Ölej meg édesem,
Adj egy páros csókot galambom
Mindjárt felmelegszem.

Az éjszaka holdvilágos

Az éjszaka holdvilágos,
Dübörög már a páncélos,
Hajlik a föld alatta !

Ne sirj kedves kisangyalom
Jó as Isten, jó Ó nagyon
Majd megsegít bennünket !

Majd megcsodál minket még
A széles nagyvilág.
Harckocsink ha dübörög
Majd tüzön-vizen át !

Az éjszaka holdvilágos,
Dübörög már a páncélos,
Hajlik a föld alatta !

Végig mentem az esztergomi utcán

Végig mentem az esztergomi utcán
Kacagtak a lányok !
Még azt mondják páncélos létemre
Lányok nélkül járok.

Ti esztergomi lányok,
Ne járjon a szátok !
Ha itt lenne a budapesti babám,
Nem is néznék rátok !

Ti esztergomi lányok,
Ne járjon a szátok !
Ha itt lenne a budapesti babám,
Sirva fakadnátok !

Már megmondtam édes lányom

Már megmondtam édes lányom
Ne higj a legénynek !
Mert a legény csak addig szeret
Mig vágyai élnek !
Esténként az utcánkat
Ha harckocsizó rójja
Mebánod azt édes lányom,
Ha behivod egy szóra !

Porzik, porzik a rétsági utca

Porzik, porzik a rétsági utca,
Hogyha végig megyek rajta.
Nyilik, nyilik a babám ablaka,
Hogyha betekintek rajta !

Nyisd ki babám ablkaidat,
Dugd ki rajta kócos hajadat,
Ti rétsági lányok,
Lekváros a szátok,
Majd lenyalja a kutyátok !

Hallja maga kisasszony

Hallja maga kisasszony,
De rövid a szoknyája !
Talán bizony gyalogos a babája ?
Nem gyalogos, pán célos az én babám,
Nappal sorozatott ló,
Este jár el én hozzám !

Megüzenem az esztergomi birónak

Megüzenem az esztergomi birónak,
Márvány kővel rakassa ki az utat !
Rakassa ki rakassa, rakassa ki simára,
Ne csikorogjon a harckocsi láncá !

Kerek a szép ibolya

Kerek a szép ibolya,
Piros szegfű viola,
Az erdőben.
Megugrott a páncélos,
Megugrott a páncélos,
A sötétben !
Babájánál volt a nyavalyás,
De elkapta az esti őrjárás !
Órmester ur engedje,
A páncélost ne tegye,
Az egyesbe !

Hull az eső sej, haj

Hull az eső, sej, haj, a mezei virágra,
A páncélos, sej, haj, bukósisakjára,
Erdő, mező ázik, a páncélos fázik,
Gázt adj pajtás, sej, haj,
Mert még elázunk hazáig !

Indulnak a motorosok

Indulnak a motorosok
Sej-haj, kuplungon a lábuk !
Budapesti híres lányok
Sirva néznek rájuk.
Főhadnagy ur komándéroz sej-haj
Motort indits-előre !
Minden motoros visszanéz a
Sej-haj, régi szeretőre !

Szánt az ökör recece

Szánt az ökör recece,
Csireg-csörög a járom,
Kemény a föld a rétsági hátáron !
Olyan kemény még az eke se járja,
Minden lánynak recece
Páncélos a babája !

Megüzentem recece
A szeretőm anyjának,
Ringó bölcsőt csináltasson lányának
Ringó bölcsőt, rácsos legyen a széle,
Hogy a kicsi páncélos, ki ne essék belőle !

Jó estét kívánok

Jó estét kívánok
Megjöttek a fehérvári huszárok !
Jöttek, láttak, győztek,
Sok kislányt megfőztek,
Jó estét kívánok,
Megjöttek a fehérvári huszárok !

Házünk előtt mennek el a huszárok

Házünk előtt mennek el a huszárok,
Édesanyám én is közéjük állok,
Én leszek az első század szakaszvezető,
Nem a világ ez a három esztendő !

Húzd rá cigány had szakadjon a hurod !
Már én nékem nem sokáig húzhatod,
Húzza majd a Ferenc Jóska rezesbandája,
Én meg csak úgy masirozok utána !

Jó dolga van

Jó dolga van a mostani huszárnak,
Nem kell szénát kaszálni a lovának.
Mert a széna porcióba van kötve,
Van kötve, de van kötve,
Gyere rózsám tedd a lovam elébe !

Édesanyám, ki a huszár, ha én nem ?
Ki nyergeli meg a lovam, ha én nem ?
Felnyergelem aranyszőrű lovamat,
Lovamat, de lovamat,
Lerugatom vele a csillagokat !

A jó lovas katonának

A jó lovas katonának
De jól megyen dolga,
Eszik, iszik a sátorban
Semmire sincs gondja.
Sej élet, de gyöngy élet,
Ennél szebb nem lehet,
Csak az jöjjön katonának
Aki ilyet szeret !

Paripáját megforgatja,
Elmegyen dolgára.
Csillog-villog a mezőben,
Virágszál módjára.
Sej élet, de gyöngy élet,
Ennél szebb nem lehet,
Csak az jöjjön katonának,
Aki ilyet szeret !

Ferenc Jóska udvarában

Ferenc Jóska udvarában
Két szál majoranna,
Egy szép magyar huszár gyerek
Sej, a lovát karéjozza.

Ne karéjozz magyar huszár,
Mert leesel róla,
Nincsen itt a te édesanyád,
Sej, aki megsiratna !

Ne sirasson engem senki,
Jól vagyok tanítva,
Sem lépésben, sem vágásban
Sej, le nem esek róla.

Mert a huszár a nyeregbe
Bele van teremtvé,
Mint a rozsmaring a jó földbe
Sej, belegyökerezve !

Esik eső, szép csendesen esik

Esik eső, szép csendesen esik
Hajnal akar lenni !
De szeretnék babám ablakában
Rózsabimbó lenni !
Nem lehetek én rózsza,
Elhervaszt Ferenc Jóska,
A nagy bécsi hetes,
Három emeletes, huszár kaszárnyában.

Barna kislány, sirva-riva mondja
Az édesanyjának,
Vessen ágyat, fehér puha ágyat,
Katona fiának !
Tisztelem az anyádat,
Ne vessen nekem ágyat,
Kemény föld a baka nyoszolyájá,
S párnája a bánat.

Édesanyám csak az a kérésem

Édes anyám, kedves anyám,
Csak az a kérésem!
Extra ruhát, extra ruhát,
Csináltasson nékem!
Extra ruhát sej-haj,
Arany zsinórt rája!
Ez illik-illik-illik
Ez illik-illik-illik
A magyar huszárra!

Által mennék én a Tiszán

Által mennék én a Tiszán de nem merek,
de nem merek.

Attól félek, hogy a Tiszába esek,
hogy a Tiszába esek.

Lovam hátán sej-haj, félre csuszik a nyereg,
A Tiszának habjai közt elveszek,
Katonává nem leszek !

Jaj de jó a huszárnak

Jaj de jó, jaj de jó a huszárnak,
A rüsztungját kipucolja magának !
Bal lábát beteszi a kengyelbe,
Maga meg hengereg a nyeregbe.

Jaj de jó, jaj de jó a bakának,
A rüsztungját kipucolja magának !
Borjuját felköti a hátára,
Maga meg térdig jár a nagy sárba.

Szép a huszár

Szép a huszár, ha felül a lovára,
Fényes kardját köti az oldalára.
Onnan nézi merre van a hazája,
Édesanyja merre vár a fiára.

Kesej lábu kis pejlovam te vagy az,
Aki engem a csatába hordozgatsz,
Könnyes szemmel csak úgy reám tekintesz,
Csakhogy szóval engem meg nem kérdezhetsz.

Nézd a huszárt

Nézd a huszárt, mikor az masirozik,
Négyesivel, sorjába, büszke káplár utána,
Kürtös fújja a trombitát a városba !

Nézd a bakát, mikor az masirozik,
Négyesivel, sorjába, rongyos káplár utána,
Csiszeg, csoszog, a baka a nagy sárba.

Házunk előtt folyik el a Berettyó

Házunk előtt, házunk előtt,
Folyik el a Berettyó,
Beleesett, beleesett
Magyar huszár és egy ló !
Lova lábát, lova lábát,
Három orvos gyógyítja,
De a szegény magyar huszár
A babáját siratja !

Vadkörtefa fehérét virágzik

Vadkörtefa fehérét virágzik,
Kis pejlovam alatta cikázik,
Cikázz lovam rajta utoljára,
Együtt megyünk szép Magyarországra !

Még azt mondják ne tartsak szeretőt,
Jön az orosz ássa a temetőt,
Ássa meg a jó édesanyjának,
Ne pedig egy magyar katonának !

Százados úr sej, haj

Százados úr sej, haj
Százados úr, ha felül a lovára,
Visszatekint sej, haj
Visszatekint az elfáradt bakára,
Ugye fiúk szép élet a katona élet,
Csak az a baj sej, haj,
Csak az a baj, hogy nehéz a viselet !

Diófából sej, haj
Diófából nem csinálnak koporsót,
A bakának sej, haj
A bakának nem irnak búcsúztatót !
Ágyúgolyó lesz annak a búcsúztatója,
Barna kislány sej, haj
Barna kislány lesz a megsiratója !

Gábor Áron rézágyúja

Gábor Áron rézágyúja
Fel van virágozva,
Indulnak már a tüzérek
Messze a határba.
Nehéz a rézágyú,
Felszántja a hegyet-völgyet,
Édes rózsám Isten veled,
El kell válnom Tőled.

Véres a föld, magyar tüzér
Vére folyik rajta.
Csak még egyszer gondolj vissza
Szép magyar hazádra.
Anyám, Te jó lélek,
Találkozom-e még veled?
Holnapután messze földre,
Hosszú útra térek.

Ha én egyszer

Ha én egyszer magyar huszár lehetnék,
Ha én egyszer piros csákót viselnék,
Magyar lovon ülhetnék,
Magyarokért harcolnék.
Én Istenem, jaj de boldog lehetnék !

Huszonegy huszonkettő huszonhárom

Huszonegy, huszonkettő, huszonhárom,
A páncélos a legelső a világon.
Hogyha megszólaltatja a géppuskát,
Futnak az ellenségei, mert tudják,
Hogy a könnyű harci kocsi,
Mindenüket tönkre teszi,
Hiszen azt egy magyar fiú vezeti !

Fekete gőzösnek

Fekete gőzösnek csattog a kereke,
Azon visznek engem messze idegenbe,
Elviszik a magyar fiút idegen országba,
Hiába ír szerelmes levelet a kedves babája !

Szerelmes levelet kaptam utoljára,
Azt írja a babám menjek szabadságra,
De én akkor vissza írok nem mehetek haza,
Tölgyes körül támad az ellenség,
Veszélyben a haza !

El kell mennem katonának

El kell mennem katonának édesanyám
Jaj de nagyon messzire
Itt kell hagynom a babámat édesanyám
Azt sem tudom, hogy kire
Mégkérem a jó anyámat vigyázzon
A göndörhaju babámra
Járjanak el a templomba imádkozni
Minden áldott vasárnap!

Százados ur levelem jött, hogy a babám
Nagyon beteg utánam
Kaphatnék-e szabadságot
Hogy mégegyszer meglássam ?
Jól tudom, ha engem meglát
Egyszeribe kigyógyul a bajából
Az ellenség meg sem tudja
Hogy egy baka hiányzik a csatából !

Kimegyek a doberdói harctérre

Kimegyek a doberdói harctérre,
Feltekintek a csillagos nagy égre,
Csillagos ég, merre van a magyar hazám
Merre sirat engem az édesanyám ?

Édesanyám, hol fogok én meghalni,
Hol fog az én piros vérem elfolyni ?
Lengyelország közepében lesz a sírom,
Édesanyám, arra kérem, ne sírjon.

Ha meghalok ki fog engem siratni,
Ki fog az én koporsómra borulni ?
Ráborulnak a mezei vadvirágok,
Megersiratnak engemet a leányok !
Ráborulnak a mezei vadvirágok,
Megersiratnak engemet a leányok !

A honvédnek nem kell más

A honvédnek nem kell más csak jó fegyver,
Úgy indul el a csatába jó kedvvel.
Nemzeti szín szalagos a sapkája,
A babája büszkén tekint rája !

Ne sírjatok vásárhelyi menyecskék,
Haza szállunk mi is, mint a kis fecskék,
Gallérunkra fényes csillag lesz varrva,
El is sárgul aki nem volt katona !

A készültség kísér engem

A készültség kísér engem,
Az esztergomi főutcán,
Még akkor is betekintek,
A kisangyalom ablakán !

Még akkor is azt kiáltja:
Harckocsizó gyere be !
Adj egy csókot, csipd meg a combom,
Kacsintsál a szemembe !

Ha az a föld, fekete föld
Piros rózsát teremne,
Minden szőke, barna kislány
Csak páncélost szeretne !

**Esik eső, esik eső,
nagy sár van az utcán**

Esik eső, esik eső,
Nagy sár van az utcán,
Ez a kis lány, barna kislány,
Sirva mos a kutnál.
Sirva mondja sej, haj,
Az édesanyjának,
Most viszik, sej elvitték
A roszám katonának !

Ferenc Jóska azt írta a levélbe

Ferenc Jóska, sej, haj, azt írta a levélbe,
Hogy a honvéd mindig menjen előre !
Mert a honvéd bakának, sej, nincs párja,
A királynak sej, haj, a legjobb katonája.

Ferenc Jóska sej, haj, azt írta a levélbe,
Orosz király ne vess búzát a földbe !
Orosz király ne vess búzát a földbe !
Jön a honvéd sej, haj, kigázolja belőle.

A muszkának sej-haj, üres a tarisznyája,
Vágyakozik egy kis magyar gulyásra,
Gulyás leves, komisz marci hozzája,
Ilyet eszik sej, haj, a király katonája.

Az orosz cár sej, haj, kiállott a harctérre,
Föltekintett a csillagos egekre,
És azt mondta maradék seregének:
Nyomjátok meg sej, haj,
Most vagy soha, legények !

Hajnaltájban, laktanyában

Hajnaltájban, laktanyában ébresztő szól;
Hajrá előre hadsereg !
Öt perc múlva vigyázz-ba áll mindegyeszálig,
Mindegyeszálig olyan stramm gyerek;
Amerre ők büszkén masiroznak,
Leányfejtől kivirágzik minden ablak,
Csillagtalan paroliján nem ragyog a fény,
Lányok ez a közlegény !

Az én babám nem kapitány, se nem őrmester úr,
Hanem csak közlegény !
Az én babám pár év után ugyis megszabadul,
Hát miért ne várjak én ?
Az én babámnak semmi rangja nincs,
Mégis ő nekem a legdrágább kincs !
Az én babám nem kapitány, se nem őrmester úr,
Hanem csak közlegény !

Áll a hajó a Balaton vizében

Áll a hajó a Balaton vizében,
Megakadt egy csipkebokor tövében.
Csipkebokrot ki kell vágni,
A hadihajónak meg kell állni,
Had tudjon a kisangyalom beszálni !

Édesanyám eressen el a bálba,
Had ugrom egy honvéd baka nyakába !
Felhajtom a szoknyám szélit,
Fehér lábam szára térdig kifehérlík,
Had fájjon a baka szive utána !

A rétsági víztoronyban

A rétsági víztoronyban
Kilencet ütött az óra,
Nem ütött az nekem jóra,
Máris ki vagyok maradva
Máris ki vagyok maradva !

Éjfélig volt kimaradás,
Éjfél után jó mulatás,
Egyet-kettőt nem hallottam,
Hármat-négyet nem akartam,
Így hát reggelig maradtam !

Másnap reggel nyolc órára,
Állok a kihallgatásra,
Százados ur egyre diktál
Laktanyafogságot kínál !
Laktanyafogságot kínál !

Százados ur káromkodik,
A szeretőd mindenségit !
Még annak is a dacára,
Harminc napra leszel bezárva
Harminc napra leszel bezárva !

Harminc napra virradóra,
Jön a napos az ajtóba,
Letelt már a büntetésed,
Ölelheted a kedvesed
Ölelheted a kedvesed !

Ezért nem jó minden este a faluba kijárni !
Ezért nem jó minden este a lányokkal cicázni !
Én is addig, addig-addig, járogattam cicáztam,
Egyszer kimaradtam, magamra nem vigyáztam.
Egyszer kimaradtam, magamra nem vigyáztam

Semmi babám semmi,
Igy kell ennek lenni,
Mindenféle bakaszerelemnek
Ez a vége szokott lenni !
Ez a vége szokott lenni !

Hej ez aztán a gyöngy élet,
Hogy a fene enné meg !
Este páros csókkal, kövér libacombbal
Vár engem a szeretőm a Mariskám.
Vár engem a szeretőm a Mariskám.

Sárga virág sej, haj

Sárga virág sej, haj,
Nyílik a nagy réten;
Főhadnagy úr sej, haj,
Haragszik ránk régen !
Üres kenyérzsákkal,
Szuronnyal, puskával,
Szegény bakák sej, haj,
Mennek szomorú pofával.

Sárga virág sej, haj,
Nyílik a nagy réten;
Főhadnagy úr sej, haj,
Haragszik ránk régen !
Erdő, mező ázik;
Szegény baka fázik,
Húzd rá pajtás sej, haj,
Majd csak eljutunk odáig !

Jaj de sokat áztam, fáztam, fáradtam

Jaj de sokat áztam, fáztam, fáradtam,
Mikor én az orosz földön harcoltam,
Eszembe jut, hogy van még nekem hazám is,
Hej abba lakik göndörhaju babám is !

Jaj de sokat áztam, fáztam fáradtam,
Mikor én az orosz földön harcoltam,
Fekete gőzös vigyél vissza hazámba,
Hej hadd boruljak a kisangyalom nyakába !

IV.

Háborús Dalok – Balladák

Lili Marleen

Csendes az éjjel, sehol semmi fény
Őrszem áll a vártán, derék magyar legény
Nagy Muszkaföldről gondol rám
A sóhajtása száll hozzám
Szeretlek Márikám, szeretlek Márikám

Üzenetem néki míg csak leírom
Könnyeimtől ázik a levélpapírom
Elküldöm mégis gyorspostán
Mert érzem, épp most gondol rám
Felsőhajt Márikám, felsőhajt Márikám

Kinn a Muszkaföldön tombol már a tél
Jancsikám szívébe a síró szél zenél
S ő egyre ott áll a vártán
Szerelmes szívvel csak vár rám
S azt súgja: Márikám, szeretlek Márikám

Amióta elment róla álmodom
Érte szenvedek és csak néki szól dalom
Elbúcsúzott ottan némán
Csak annyit mondott várj énrám
Én szívem, Márikám, én szívem, Márikám

Istenem teremtőm adj szívembe erőt
Ne kelljen már várnom, hozd vissza nékem őt
Add hogy ne sírjak én árván
Kitárt karral és úgy vár rám
Úgy súgja: Márikám, szerelmem, Márikám

Szivünkben három szó van

Szivünkben három szó van:
E három szó Nem Nem Soha !
Hiszünk a három szóban:
Csak azért is Nem Nem Soha !
Arad, Kolozsvár, Várad,
Elmegyünk mi még oda mindnyájan,
Megáldja még a magyart az ég,
Lessz még úgy mint rég !

A váci utcán végig
A banda, rezes-banda szól,
Az asszonyok csak nézik
A zöld zsalugáter alól,
Megdobban egyszer a szívük,
Az arcuk lángpirosra gyul, gyul, gyul:
Ha feléjük int, s lopva rájuk kacsint
A fess kis hadnagy ur !

Nem lesz az álom

Nem lesz az álom,
Ha majd a nyáron,
Páncélosok jönnek a határon !

Lebeg a függöny,
A csipke függöny,
A muskátlis ablakokon !

Hány lány szive dobban,
Hány sziv lángra lobban,
Nem szólt a nóta jobban,
Mint ez az induló !

Házunk előtt páncélosok mennek,
Nézze de szépek, édesanyám !
A páncél tetején megvillog büszkén
Gyémánt fényben a napsugár !

Biztos, hogy Árpád apánk lenéz az égből,
És a büszke páncélosra visszazalutál !
Hej ha én is közöttük lehetnék,
Én lennék a legjobb géppuskás !

Szél viszi messze

Szél viszi messze a fellegeket,
Mögötte lángol az ég !
Nyujsd ide édes a kis kezedet,
Ki tudja látlak e még.
Ki tudja ölel-e a két karom,
Ki tudja csókol-e a szám galambom ?
Ki tudja melyik éjjel, melyik hajnalon,
Indul a század tovább ?!

Bár merre járok a csillagos ég,
Nevetve kacsint le rám !
Bár merre fordul a harckocsi kerék,
Mindenütt csak Te nézel rám !
Járhatok uton, vagy hegytetején,
Süvithet száz zivatar,
Te vagy a viharban az örök remény,
Tehozzád száll ez a dal !

Felszántom a császár udvarát

Felszántom a császár udvarát,
Belevetem hazám bú-baját.
Hadd tudja meg a császár felsége,
Mi terem a magyar szívébe !

Bánat terem abban, bú-vetés !
A magyar élete szenvedés.
Áld meg Uram Isten a császár felségét,
De ne sanyargassa többé magyar népét !

Nincsen a császárnak

Nincsen a császárnak, olyan katonája,
Mint mikor a magyar huszár
Felül a lovára !
Felül a lovára, kengyelbe a lába,
Minden csinos szőke barna kislány
Sirva néz utána !

Ferenc József apostoli király

Ferenc József, apostoli király,
Szereti a regrutát.
Két sorjába ég a gyertya
Közepibe a szép feszület.
Ferenc József, apostoli király,
Jaj de szépen esküdtet !

Töltik a nagy erdő útját

Töltik a nagy erdő útját,
Viszik a székely katonát !
Viszik, viszik szegényeket,
Szegény székely legényeket !

Úgy elviszik arra helyre,
Hol az út is vérrel festve,
Kit a golyó, kit a lándzsa,
Kit éles kard összevágta.

Azt hittem, hogy nem kellek

Azt hittem, hogy nem kellek katonának,
Gondját viselem az édesanyámnak,
De már látom katonának kell menni,
Ferenc Jóska csákóját kell viselni !

Édesanyám mi vagyon a zsebében ?
Három alma, adjon egyet énnékem !
Úgysem eszem sokáig az almáját,
Viselem a Ferenc Jóska csákóját !

Ezernyolcszáz-negyvennyolcba

Ezernyolcszáz-negyvennyolcba
El kell menni háborúba !
Ha úgy vagyon cédulázva
Hogy elveszek a csatába !

Azt is tudom nem én kezdtem,
Tudom, nem is én végeztem,
Most is halnak és születnek,
Nem lesz vége az életnek !

Keljetek fel Rákócziak,
Ti valátok magyar fiak !
Lássátok meg nagy romlását,
Magyar hazánk pusztulását !

Ferenc Jóska ládjába

Ferenc Jóska ládjába, de igazán
Bele van a nevem zárva, de igazán.
Elveszett a láda kulcsa,
Nem szabadulok ki soha, de igazán.

Károly király bánatában, de igazán,
Kisétál a Duna partra, de igazán.
Ráborul a koronára,
Hová lett a katonája, de igazán !

Csernovici kaszárnya

Csernovici kaszárnya bádogos a teteje,
De sok legénynek benne van a levele !
Lám az enyém nincs benne, itt van a zsebembe,
Három évi szenvedésem van bele jegyezve.

Csernovici temető, rácsos a kapuja,
Magyar huszár holttestét most viszik be rajta.
Kis pejlova siratja, hol van a gazdája ?
Csernovici temetőben nyugszik a sirjába !

Végigmentem a lemergi főutcán

Végigmentem a lemergi főutcán,
Szembe jött rám három orosz kapitány,
Állj meg csak te harminc-négyes vas-dandár !
A muszka téged a harctérre odavár.

Harminc-négyes add ide a fegyvered,
Úgysem látod többé szülőföldedet !
Én nem adom senkinek a fegyverem,
Kis bajnétom átszúrom a sziveden.

Ezredes úr fellovagolt a hegyre,
Onnan nézi, hogy harcol az ezredje,
Harcoljatok, harminc-négyes vitézek,
Jó az Isten, majd megsegít titeket !

Sebes vizen lassan megyen a hajó,
Harminc-négyes, miért vagy olyan szomorú ?
Azért vagyok, ezredes úr szomorú,
A muszkával még mindig áll a háború !

Mikor mentem Galicia felé

Mikor mentem Galicia felé,
Még a fák is sírtak.
Rezgőnyárfa hullajtja levelét,
Az is engem sirat.
Sirass, sirass, rezgőnyárfa,
Borulj a babám gyenge vállára,
Súgjad neki bele a fülébe
Fáj, fáj, fáj a szívem érte !

Széles az Isonzó vize

Széles az Isonzó vize,
Keskeny a híd rajta.
Ne menj arra édes rózsám,
Mert leesel róla !

Engedd babám, had essem
Az Isonzó vizébe,
Úgysem lesz a háborúnak
Soha többé vége !

Tábor tüzek

Tábor tüzek fénye, világít az éjbe,
A halványzöld színű tábori levélre,
Megreszket a kezem, hogy írom e lapot,
Kedves feleségem, irjál, ha megkapod !

Mi újság van otthon, vártok-e még vissza ?
Szerelmes könyeim, most a levél issza,
Itt a messzeségben gyötrőek az álmok,
Érzi-e a szived, hogy szeret a párod ?

Hát a kisgyermekünk megnőtt-e már nagyra ?
Tud-e már beszélni, mondja-e, hogy mama ?
Tudja-e mondani, drága jó apukám,
Ott a hadseregben sokat gondolsz-e rám ?

Tedd össze kacsóit, ha eljön az este,
Tanítsd igazságra, hazaszeretetre,
Csókold meg helyettem, ha eljön az álma,
Ő a mi szerelmünk egyetlen virága !

Arról ahol beborult az ég

Arról ahol beborult az ég,
Az én rózsám most írja bús levelét.
Írjad babám, írjad bús soraidat,
Hadd tudjam még mihez tartsam magamat.
Hadd tudjam meg, hogy megvársz-e engemet,
Hogy becsülettel töltssem le három évemet !

Nádi veréb

Nádi veréb nem száll fel az égig,
Az életem úgy bujdosom végig,
Akármerre járok, mindig arra várok,
Mikor fogjuk visszavenni
Nagy-Magyarországot !

Nem sírok én, könnyeket semm ejtem,
Az orcámat a két kezembe rejtem,
Te sem sirass párom, harmatos virágom,
Leszünk mi még boldogok majd
Nagy-Magyarországon !

Szüret után van az idő

Szüret után van az idő,
Házasodni kéne,
Férjhezmennék édesanyám,
Ha valaki kérne,
Az a legény, ki hozzánk járt
Elment katonának,
Ha hazajön más szeretőt
Választ ki magának !

Szivemben mindig derűs nyár van

Szivemben mindig derűs nyár van,
Ha látom fényképedet,
Lelkemben felzokog a bánat,
Sors tőled mily messze vetett !

Ne félj, én visszajövök hozzád,
Gyönyörű nyári hajnalon !
Szivemben te vagy a menyország,
Magdikám, édes angyalom !

Ha egyszer vége lesz,
Csapatunk othon jár majd,
Akkor már béke lesz,
Kitárt karomba zárlak én majd !

Szivemben mindig derűs nyár van,
Ha látom fényképedet,
Lelkemben felzokog a bánat,
Sors tőled mily messze vetett !

Tintaceruzával írott

Tintaceruzával írott tábori levél,
Szivem asszonyának onnan írom én,
Hol a szivek lángját bomba oltja el,
És a fagyos télben hull a hópehely,
Fehér gyászlepel !

Nagy Oroszországban csak az Isten van velem,
Meg egy kicsi fénykép – az a mindenem,
Megcsókolom százszor, megremeg a szám,
Ugye kicsi asszony, hű leszel hozzám,
Hű leszel hozzám !

Vihar a levelet

Vihar a levelet
Ide-oda szórja,
Szegény katonának
Forgandó a sorsa !
Ma még piros élet,
Holnap fehér álom,
Ne sajnáld a csókot tőlem
Gyönyörű virágom !

Somogy megye kellős közepében

Somogy megye kellős közepében,
Áll egy kicsi fatornyos falu,
Fehér házak egymás mellett szépen,
S minden házon van egy kis zsalu.
A férfiak mind elmentek régen,
Az asszonyok csendben sirnak ott,
A Jóisten tudja csak az égben,
Melyik él és melyik már halott.

Özvegy asszony a kicsi fiával,
Ki ül este a pitvar elé.
Áhítatos, ábrándos orcával,
Néznek ketten fel az ég felé.
Édesanyám mondja meg azt nékem,
Hogy odafönn vajon mi ragyog ?
Mit jelentenek odafönn az égen,
Azok a sok fényes csillagok ?

Két szeméből hullanak a könnyek,
Megszólal a somogyi anya:
Az ottan egy szakaszvezetőnek,
A másik meg egy káplár csillaga,
Gallérjukra volt az rája varrva,
Ám de most már mindkettő halott,
Az angyalok felvitték az égbe,
S ott ragyognak már a csillagok !

Nem látlak én téged többé

Nem látlak én téged többé
Soha, soha sem,
Te sem látod, hogy érted,
Könnyes a szemem,
Nevedet hiába mondom,
Véremet hiába ontom,
Harcok mezején !
Valahol tetőled távol,
Ott, ahol senki sem gyászol,
Ott halok meg én !

Nem lesz egy tenyérnyi föld sem,
Pusztta siromon,
Elesett katonák teste,
Lesz a vánkosom,
Ahová le fognak tenni,
Siromra nem borul senki,
Senki akiért,
Tavasz sem hoz reám zöldet,
Elhordja rólam a földet,
Messze majd a szél !

Szeretném, ha még csak egyszer,
Lennél még velem !
Öledbe hajtánám lágyan
Őszülő fejem,
Szeretnék ajkadon égni,
Virrasztva boldogan élni,
Csak egy éjszakán !
Azután bármi is érhet,
Nyugodtan halok meg érted
Szép magyar hazám !

Volt egyszer egy hadnagyocska

Volt egyszer egy hadnagyocska,
Fiatal volt és bohó,
Büszke volt a szive lelke,
Minden szépről álmodó !

Azt ígérte egy kislánynak,
Nem lesz másé csak övé,
Mikor kiment a harctérre,
Ő ezt mind megígéré.

De egy véres éjszakában,
Orosz gránát tépte meg,
Felgyógyult de mindörökre,
Hiányzott a jobb keze.

Jött egy rózsaszín levélke,
Bocsássa meg, lássa be,
Nyomorék mellett egy nőnek
Szenvedés az élete.

Fővárosi füstös kocsmá,
Benne halvány gyertya ég,
Oda jár el minden este,
Egy félkezű nyomorék.

Azt mondják, hogy hadnagy volt ő,
Barna kislányt szeretett,
De a béna hadnagy urnak,
Szomorú az élete !

A kocsmában elmélázik,
A ruhája is kopott,
S felveszi a szivar végét,
Amit más már eldobott.

Aranyvégű cigaretta,
Te utolsó jó barát,
Cigarettafüst az élet,
Mint a szellő tovaszáll.

Viszontlátásra hadnagy úr

Az állomáson messze útra indulásra kész
Egy katonavonat, egy katonavonat,
A tisztí fülke ablakából búcsút int egy kéz,
Mert elérkezett a búcsú pillanat.

Akármilyen bús magány is vár rám,
Megmarad a boldog szerelem,
S akármikor jönnek vissza ők majd
A hadnagy urat el nem feledem !

Viszontlátásra hadnagy úr,
Viszontlátásra hadnagy úr !
Én csak azt kérem, künn a harctéren
Gondoljon néha rám !
És ez a nagy füstös, gyors acél gőzös,
Hozza vissza én hozzám !

És hogyha azt írja, hogy jönnek mind vissza,
Már, hazafelé,
Én bizony nem bánom, minden nap eljárok
Száz vonat elé !

Viszontlátásra hadnagy úr,
Viszontlátásra hadnagy úr !
Én csak azt kérem, künn a harctéren
Gondoljon néha rám !
És ez a nagy füstös, gyors acél gőzös,
Hozza vissza én hozzám !

Bandikám, kis vitézem

Bandikám, kis vitézem, katonám !
Tudjuk nem felejtet el,
Hogy minékünk győznünk kell.
Kis Bandikám !

Majd ha vége lesz,
Majd ha béke lesz,
És a század együtt áll,
Nem feledlek én,
Forró ölelés és
Sok-sok csókom vár !

Bandikám, kis vitézem, katonám,
Légy a fronton is vidám,
És este mindig gondoldj rám,
Kis Bandikám !

Valahol Oroszországban

Muszka földön lassan jár a posta,
Mekaptad-e tábori lapom ?
Mekérem a rádiótól szépen,
Hogy közvetítse kívánság-dalom !

Sokkal jobban szeretlek mint máskor,
Minden percben rád gondolok százszor,
Valahol Oroszországban,
Valahol Oroszországban !

Ha arra gondolok,
Hogy ez a csillag rád ragyog,
S azt a csillagot,
Te ott is láthatod !

Mindig a te leveledet várom,
Csak terólad álmodom az álmom
Valahol Oroszországban,
Valahol Oroszországban !

Jóska lelkem én édes vitézem

Jóska lelkem én édes vitézem,
Levelemet hogyha megkapod,
Nézzél fel majd a csillagos égre,
Megtalálod azt a csillagot !

Üzenj te is nekem,
Hűen, szerelmesen,
Hogy visszajössz majd győztesen.
Meggérem az eget, hogy sugározza rád,
Vár rád a sírig hűségese Pannikád !

Vitézi ének

Áldja meg az Isten azt az édesanyát,
Aki katonának neveli a fiát !

Húsz évig neveli, világ pompájára,
Húsz éves korába, öltözteti gyászba !

Szólnak ott az ágyúk, csattognak a kardok,
Drága édesanyám, most mindjárt meghalok !

Hogyha a nagy Isten, rajtunk nem könyörül,
A vitézek közül, már egy sem menekül !

Ássál pajtás, ássál, sirt a kard hegyemmel,
Takard be szememet, az én zsebkendőmmel !

Ások pajtás, ások, sirt a kard hegyemmel,
Betakarom szemed, az én zsebkendőmmel !

Írd meg pajtás írd meg, hol történt halálom,
Szomorú halálom, idegen országon !

Ki leveletem kapja, jajszóval olvassa,
Én édesanyámnak, bánatát újítja !

Kedves édesapám, tehozzád fordulok,
Katona létemre, utoljára szólok !

Éltemet áldoztam, a magyar hazámért,
Véremet ontottam, a magyar nemzetért !

Ne félj Magyarország, Isten vigyáz reád,
Ellenség kezébe, nem adja határát !

Mit ér a legszebb huszár

Mit ér a legszebb huszár,
Ha egyszer elmúlt a nyár !
Álomnak, pezsgőnek vége már,
Jaj de kár ! Jaj de kár !

Ha egyszer eljött az ősz,
Minden kis kadét lefőz !
Állj félre, állj félre rokkant huszár,
Ha egyszer elmúlt a nyár !

Már én többet, már én többet

Már én többet, már én többet,
Csendőr káplár nem leszek !
Kalapomba, kalapomba
Kakas tollat nem teszek !
Mert a kakas kukorékol hajnalba,
Csendőr káplár hol jártál az éjszaka !

A rétsági vigadóban

A rétsági vigadóban szépen szól a magyar nóta,
Viszi a szél, fujja a szél ki az orosz frontra.
Harcokszó szívéhez kap, golyó száll mellébe,
És a lelkét magyar nóták viszik fel a magas égbe !

Hadnagy uram, hadnagy uram, csak az a kérésem,
Öt, hat napi szabadságot írjon ki én nékem !
Levelem van, anyám küldte, az van bele írva:
Meg sem látlak édes fiam, letesznek a sötét sirba !

A hadnagy ur szeme könnyes, arcán ül a bánat,
Három napja temették el az édesanyámat,
Nem voltam ott, nem hullattam sűrű könnyem rája,
Szüksége van a hazának minden jó hazafiára !

Átmentem a Királyhágón

Átmentem a Királyhágón,
Elvesztettem huszárcsákóm !
Én Istenem, fogadom, hogy megtalálom,
Megkeresem, megtalálom,
Az én kedves huszárcsákóm !

Mikor egyszer hazamegyek

Mikor egyszer hazamegyek
A magam falujába,
Rövid szárú árkász csizmám
Elmerül a sárba.
Rövid szárú árkász csizmám
Elmerül a sárba.
Nyiregyházi csámpás lányok
Máma láttok utojára !

Mi kell a páncélosnak

Mi kell a páncélosnak,
Nem más mint asszony ajka,
Forró csók osztogató !

Mi kell egy szép asszonynak,
Ha van egy-két páncélosa,
Tudják ők, hogy mi a jó.

Szép asszonyok a csók-művészek,
Jól keverik a lépés mézet,
Egy menyecske, ha kacér,
Száz csitri lánnyal felér !

Lányok, a göndörhajú páncélos fiúk,
Angyali fess katonák,
Nyomjatok, adjatok fiatal arcukra
Nyomjatok száz puszikát !

Csínom Palkó

Csínom Palkó, Csínom Jankó,
Csontos karabélyom,
Szép selymes lódingom, dali pár pisztolyom.
Nosza rajta jó katonák, igyunk egészséggel,
Menjen párba ki-ki köztünk az ő jegyesével !

Kis-Küköllő, Nagy-Küköllő
Gyönyörű forrása,
Nyárád vize, hangos íze, rózsa az illatja,
Bó terméssel határinkat Isten látogassa,
Kis-Küköllő, Nagy-Küköllő gyönyörű forrása.

Aki köztünk vitézkedik,
Menjen az Alföldre,
Megdöntetik kezünk által a labanc ereje,
Sok van már a vitézekből a Duna-Tisza táján,
Te is menjél jó pajtásom a magad paripáján !

Minden elmúlik egyszer

A legelső vonalban kint,
Egy órszem az égre tekint,
Puskájára támaszkodik,
S Annájáról álmodik !

Száz felhő száll hazafelé,
Ha nyugszik a nap estefelé,
És minden óra végtelen,
A türelem rózsát terem !

Minden elmúlik egyszer,
És minden a végéhez ér,
És minden december,
Uj májust ígér !

Azt irta a drága nő,
Mevolt a távesküvő,
Csak ivás lesz és evés,
S nem lesz majd elsötétítés.

Minden elmúlik egyszer,
És minden a végéhez ér,
De két sziv szerelme,
Mindörökké él !

Nem kell nekünk a más folyója

Nem kell nekünk a más folyója,
Nem kell nekünk a mások bércé,
Csak magyar föld és magyar róna,
Ahogy az Isten azt kimérte !

Nem kell nekünk idegen égbolt,
Egy porszeme sem a világnak,
Csak az kell, ami a miénk volt,
Igazságot, igazságot,
Igazságot Magyarországnak !

Ott ahol zúg az a négy folyó

Ott ahol zúg az a négy folyó,
Ott ahol szenvedni jó,
Ott ahol kiömlött annyi drága vér,
Ezredévről mond mesét a szél !

Zúg a kürt az ősi vár fokán,
Honvéd áll a Hargitán !
Erdély szent bércére zúgva száll,
Vissza száll a magyar turul madár !

Ott ahol zúg az a négy folyó,
Ott ahol szenvedni jó,
Ott ahol kiömlött annyi drága vér,
Zeng a dal Kolozsvár visszatér !

Zúg a kürt az ősi vár fokán,
Honvéd áll a Hargitán !
Erdély szent bércére zúgva száll,
Vissza száll a magyar turul madár !

Csendes kis legénylakásban

Csendes kis legénylakásban,
Az óra már éjféltre tér.
Búcsúzik egy fiatal hadnagy,
Papírt és ceruzát kér.

Borulj a vállamra kedves,
Búcsúra nyujtsd a kezed !
Estére indul az ezred,
Holnap már másé leszek.

Hallod, hogy fújják a kürtöt,
Fújják már a riadót.
Rohamra indul a hadnagy
Nem hallja a búcsúszót !

Vége van már az ütközetnek,
Véresen száll le a nap.
A hadnagy hordágya mellett
Imát mormogott egy pap.

De hiába fújják a kürtöt,
A hadnagy nem hallja már !
Szive egy utolsót dobban
S lelke a mennyekbe száll !

Nincsen nékem puskám

Nincsen nékem puskám, az olasznak adtam,
Mikor a határát könnyen odahagytam.
Katona ruhámat az osztrák letépte,
Mivel a hazáját két karommal védtem,
Igy fizetett érte !

Lesz még nékem puskám, fényes szurony rajta,
Akkor majd kiáltjuk: rajta fiúk, rajta !
Szuronyunk hegyéről cseh, oláh vér folyott.
Úgy szerezzük vissza szép Magyarországot,
Nagy Magyarországot !

Ma este indulunk a frontra

Ma este indulunk a frontra,
Búcsúzni jöttem kis Kató !
Ne félj, vigyázunk mi magunkra,
Velünk az Isten, kis Kató !
Ma elkisér a csókjaid emléke,
Az élet szép – szeretni jó,
Patyolat-fehér ágyacskádban,
Gondolj majd néha rám Kató !

Ha vége lesz a hosszú télnek,
És újra elolvad a hó,
Akkor majd visszajövök hozzád,
Nagyon szeretlek kis Kató !
De ha mégis elszólitna tőled
Egy menyországi behívó,
Akkor se sirj, s felejts el engem,
S légy mással boldog kis Kató !

Marosmenti kis temető

Marosmenti kis temető, nóta is van róla,
Ott fogok én megpihenni, ha majd üt az óra,
Szívesen meghalnék, szép Erdély-Országért,
Meg azért a kócos hajú, barna székely lányért !

Ha meghalok a síromra fonjatok koszorút,
Tüzzétek a síromra a vadvirágos csákóm,
Írjátok fejfámra: meghalt a hazáért,
Meg azért a kócos hajú, barna székely lányért.

Ne sírj, ne sírj hát kedvesem

Milió ágyú szólhat,
Én álmodom terólad,
S írom neked ezt a levelet.

A messze muszka földön,
A Don folyót hol őrzöm,
Suttogom halkán nevedet !

Ne sírj, ne sírj hát kedvesem,
Várj reám türelmesen,
Magyarhoz nem való a könny,
Nagy István úgyis visszajön !

Aludjad át az éjszakát,
Én mindig gondolok reád,
Meglásd, hogy visszajövünk győztesen,
Ne sírj, ne sírj hát kedvesem !

Rózsa, rózsza, bazsarózsa

Rózsa, rózsza, bazsarózsa,
Szól a régi bakanóta !
Majd ha újra béke lesz és
Aranynap fog lesütni az aratókra !

Még remélem, hogy megérem !
Rózsa nő a csatatéren,
S újra fürdünk tejbe-vajba,
Ha majd szüret lesz Tokajba !

V.

Horthy Nóták

Horthy Miklós katonája vagyok

Horthy Miklós katonája vagyok,
Első katonája !
Vigan élem katona-életem,
S nem gondolok rája !
Masirozom hadnagy úr szavára,
Rágondolok az én kis babámra,
Horthy Miklós katonája vagyok
Első katonája !

Vedd elő a bátorságod

Vedd elő a bátorságod,
Szólit a haza !
Csak így lehetsz,
Országodnak katona fia !
Horthy lovát kantározzák,
Rajta a nyereg,
Szép országunk védelmére
Indul e sereg !

Horthy Miklós dunántulon

Horthy Miklós dunántulon
Fehér zászlót lenget,
Könnyes szemmel megírja a
Behívó levelet.
Írás közben felhallatszik a
Nehéz sóhajtása,
Hogy az egész páncélos ezred
Kész az indulásra !

Horthy Miklós udvarában

Horthy Miklós udvarában
Van egy rezgőnyárfa,
Rezeg annak minden egyes ága !
Ágyú golyó töredezi le az ágát,
De sok csinos barna kislány
Várja a babáját !

Horthy Miklós ha felül
A szép fehér lovára,
Kivágtat a svarom léniára !
A két szeme játszadozik örömeiben,
Várják a magyarok
A gyönyörű Erdélyben !

Vékony héjja, vékony héjja

Vékony héjja vékony héjja,
Van a piros almának.
Szép szeretője, szép szeretője
Van a Horthy bakának.
Szép szeretője vékony karcsu a dereka,
Jobb válláról a bal vállára,
Bal válláról a jobb vállára
Sej-haj, göndörödik a haja, de a haja.

Hajnalodik, itt van már a reggel

Hajnalodik, itt van már a reggel,
Indul Horthy a magyar sereggel,
A zászlója piros, fehér, zöld,
A hazája drága magyar föld,
Ezt védi a Horthy katonája !

Hajnalodik, itt van már a reggel,
Indul Horthy a magyar sereggel,
Nem kell néki szurony se golyó,
Elég lesz a magyar vezényszó,
Ha majd jön a Horthy katonája !

Hajnalodik, itt van már a reggel,
Váradon van Horthy a sereggel,
Onnan néz le Romániába,
Megmondja, hogy minden hiába,
Ha majd jön a Horthy katonája !

Kék a nefelejcs

Kék a nefelejcs, rózsám nefelejts !
Ameddig én Horthy Miklóst szolgálom !
Nem tart sokáig, pár nap odáig,
Által megyünk mi a román határon !
Által megyünk rendet tenni,
Vissza fogunk mindent venni,
Megindulunk előre !
Brassó, Segesvár,
Várad, Kolozsvár,
A mócokat kizavarjuk belőle !

Barna kislány megy a kútra

Barna kislány megy a kútra
Vizet visz a vállán,
Utána megy egy magyar huszár
Sötét pejparipán.

Állj meg te kisleány,
Adj egy ital vizet,
Itt van a pengő a zsebembe
Mindjárt megfizetek érte !

Engem bizony ne fizess meg,
Nem vagyok én dáma !
Hanem vagyok édesanyám
Legkedvesebb lánya !

Ha te vagy a lánya,
Legkedvesebb lánya,
Én meg vagyok Horthy Miklós
Első katonája !

Édesanyám rózsafája

Édesanyám rózsafája,
Én vagyok az ága,
Én vagyok a Horthy Miklós
Legszebb katonája,
Golyószóró nyomja vállam,
Rohamsisak ül fejemen,
Ha meglát az ellen a csatában,
Serege menekül előlem !

Márvány kőből

Márvány kőből, márvány kőből
Van a Tisza feneke,
Gyenge vagy még, gyenge vagy még
Babám a szerelemre !
Gyengeséged nem annyira sajnálom,
Szép vagy babám, jó vagy babám,
Nehéz tőled elválnom !

De szeretnék, de szeretnék
Budapestre felmenni,
De még jobban, de még jobban
A Horthyval beszélni !
Megmondanám a Horthynak magának,
Lányokat is, lányokat is
Sorozzon be bakának !

De a Horthy, de a Horthy
Vissza ír egy levélben,
Nem való a, nem való a
Leány a regimentbe !
Mert a lánynak harminchárom szoknya kell,
Szoknya mellé, szép lány mellé
Harckocsizó gyerek kell !

VI.

Szabadságos Nóták Leszerelés - Búcsúzás

Már ezután úgy élem világom

Már ezután úgy élem világom,
Honvéd sapkám a jobb szememre vágom,
Jobb szememről a bal szememre vágom,
Csak a leszerelő kis könyvemet várom !

Elmondhatom Istenem, Istenem !
Gyászba borult az egész életem,
Gyászba borult felettem az ég is,
Elhagyott a, becsapott a régi szeretőm is !

Sej, haj, limbes, lombos a diófa levele

Sej, haj, limbes, lombos a diófa levele,
Telik már az öreg baka ideje !
Már minékünk nem sok idő van hátra,
Sej, haj, leszerelünk március utoljára !

Sej, haj, öreg baka végig fekszik az ágyba,
Ujonc bajtárs állj előttem vigyázba !
Ujonc bajtárs hozd ide a pipámat,
 meg a gyufámat,
Sej, haj, jó dolga van már az öreg bakának !

A fiumei kikötőben

A fiumei kikötőben
Áll egy hadi hajó,
Tetejében s négy sarkában
Nemzeti szín-zászló,
Fújja a szél, fújja
Hazafelé fújja,
Nagyváradi öreg bakák
Haza megyünk újra!

Indul a zalai vonat

Indul a, indul a zalai vonat
Elviszi el, az én galambomat,
Füstöl a kémény, forog a kerék,
Jaj Istenem visszajön-e még ?

Édes kisangyalom,
Forognak már a kerekek
Fáj a szívem nagyon,
A nevemet el ne felejtsd,
Messzire száll, mint a madár,
Szívem csak érted fáj !

Ez a vonat

Ez a vonat most van indulóba !
Az eleje fel van virágozva,
A belseje sárgára,
Leszerelő öreg bakák számára,
Mennek haza végleges szabadságra.

Be van az én zubbony zsebem varva
Barna kislány mit keresel rajta ?
Benne van a zsoldkönyvem,
Meg a leszerelő levelem.
Már ezután barna kislány a kedvesem !

Majd ha egyszer vége lesz

Majd ha egyszer vége lesz
A sok-sok szenvedésnek,
Nézzétek el a bakának
Ha egy kicsit részeg!
Meg menekül a haláltól,
Sej hazafelé visz az útja,
Kifelé áll a mundérból
A szekere rúdja.

Odahaza száz ölelés,
Száz forró csók várja,
Nem a fagyos lövészárók,
Más lesz a párnája,
Nem fütyül a füle mellett,
Sej csak az esti szellő,
Azt fütyüli a csatában
Ő volt a legelső !

Mához egy hétre

Mához egy hétre már nem leszek itt,
Elvisz a gyorsvonat, engemet is,
Az a vonat betyár vonat valahol megál,
Nyújtom a jobb kezem, szerbusz babám !

Szeretni, szeretni, szeretni jó,
De mégis fáj nekem a búcsúszó,
Akármerre megyek is, gondolok rád,
Örökké velem lesz fehér orcád !

Mához egy hétre már nem leszek itt
Elvisz a gyorsvonat, engemet is,
menyasszonyi fátyol a fejedre kerül,
Szivem a bánattól meg keserül.

Marosmenti fenyves erdő aljában

Marosmenti fenyves erdő aljában,
Oda van a kicsi tanyám csinálva.
Jöjj el hozzám édes rózsám,
Nézd meg az én kicsi tanyám.
A Marosmenti fenyves erdő aljában !

Százados úr búcsúzik a századtól,
Előveszi harci s ípját s belefúj.
Olyan szépen szól a s ípja,
A századját összehívja,
A Marosmenti fenyves erdő aljában !

Öreg baka búcsúzik a századtól,
Leteszi a szerelvényét s elindul,
Isten veled édes bajtárs,
Látjuk-e még viszont egymást ?
A Marosmenti fenyves erdő aljában !

Kívül a kaszárnyán

(Lili Marleen)

Kívül a kaszárnyán, kinn a kapunál
Lámpa lángolt árván, most is ottan áll.
Szivembe zárna két karom,
Ha lámpa égne a falon,
Mint akkor angyalom, én édes angyalom.

Kettőnknek árnya egybe olvadt,
És a vén kaszárnya csak egyre hallgatott.
Hozzád repülne kis dalom,
De el nem ér a két karom,
Mint akkor angyalom, én édes angyalom.

Emlékszel még rá drága kedvesem,
Trombitált az órség, én szerelmesem.
Miért is csitult el hát dalom,
Be kellett volna vallanom,
Szeretlek angyalom, én édes angyalom.

Száll a szél a szárnyán, vak sötét az éj,
És otthon a kaszárnyán régi lámpa ég,
Jaj, hogyha éltem itt hagyom,
A lámpa ég csak a kőfalon,
Mint akkor angyalom, én édes angyalom.

Úgy fáj a lelkem, mit felelhetek ?
Lámpafény szerelmem, mindig ott leszek !
Távol boríthat sírhalom,
Örökre rólad álmodom
Mint akkor angyalom, én édes angyalom.

INDEX

A fiumei kikötőben	220
A gőzkocsi hat kereke	102
A hazaszeretet él szivünkben	8
A honvédnek nem kell más	147
A jó lovas katonának	130
A kanizsai tüzérek	100
A készültség kísér engem	148
A Ludovikás hegyivadász induló	5
A Nádasdy kaszárnyára	55
A rétsági vigadóban	191
A rétsági víztoronyban	152
A szegedi távirászkok	101
A víg egri kaszárnya	73
A zsablyai vasútállomáson	36
Akkor szép a harcokcsizó	116
Áll a hajó a Balaton vizében	154
Állj be Berci katonának	27
Által mennék én a Tiszán	134
Anyám, anyám	28
Aranyos Mariskám	34
Árpád apánk	20
Arról ahol beborult az ég	174

Átmentem a Királyhágón	192
Az éjszaka holdvilágos	117
Azt hittem, hogy nem kellek	166
Bajtárs ma még talán csak öt perc az élet	14
Bandikám, kis vitézem	185
Barna kislány megy a kútra	213
Bérces Kárpát ormán őrt áll	15
Bús magyarok imádkoznak	17
Csendes kis legénylakásban	199
Csernovici kaszárnya	169
Csínom Palkó	195
Csivirgónak, csavargónak	48
Debreceni kaszárnya	72
Édesanyám csak az a kérésem	133
Édesanyám ha bejön egerbe	82
Édesanyám rózsafája	214
El kell mennem katonának	145
Ellőtték a jobb karomat	79
Énekeljünk bajtársak egy nótát	12
Erdélyi induló	6
Erdő, erdő, de szép kerek erdő	56
Érik a ropogós cseresznye	88
Esik eső esik, esik a kaszárnya falára	68
Esik eső, esik eső, nagy sár van az utcán	149
Esik eső, szép csendesen esik	132

Esőbe, sárba	81
Este, este, sej este akar lenni	103
Estére várom a bakámat	95
Ez a vonat	222
Ezernyolcszáz-negyvennyolcba	167
Fegyverbe lép az örség	2
Fekete gőzösnek	144
Fekete zsindeles	105
Fel, fel vitézek a csatára	11
Felhők felett száll a sas	22
Felszántom a császár udvarát	162
Ferenc Jóska azt írta a levélbe	150
Ferenc Jóska ládájába	168
Ferenc Jóska udvarában	131
Ferenc József apostoli király	164
Fiatal koromban	58
Folyamdandár indulója	3
Fütyül már a vonat	35
Gábor Áron rézágyúja	141
Gólya madár rászállott	29
Ha bemegyek a rétsági kiskocsmába	91
Ha én egyszer	142
Ha Isten velünk	7
Hajnalodik, itt van már a reggel	211
Hajnaltájban, laktanyában	151

Hallja maga kisasszony	121
Harckocsizó harcra kész	122
Harckocsizó induló	10
Harckocsizó páncélosok	113
Hármat füttyentett már a rigó	107
Harminc-kettes baka vagyok én	104
Házunk előtt bólíntgató akácfa	70
Házunk előtt folyik el a Berettyó	138
Házunk előtt mennek el a huszárok	128
Hej édesanyám	59
Horthy Miklós dunántulon	208
Horthy Miklós katonája vagyok	206
Horthy Miklós udvarában	209
Hull a hó a messzi hegyeken	23
Hull az eső sej, haj	124
Hurrá előre	16
Huszár gyerek, huszár gyerek	44
Huszonegy huszonkettő huszonhárom	143
Huszonegy, huszonkettő, huszonhárom	99
Indul a zalai vonat	221
Indulnak a motorosok	125
Jaj de jó a huszárnak	135
Jaj de sokat áztam fáztam	37
Jaj de sokat áztam, fáztam, fáradtam	77
Jaj de sokat áztam, fáztam, fáradtam	156

Japán harci dal	18
Jegenye fán fészket rak a gólya	84
Jó dolga van	129
Jó estét kívánok	127
Jóska lelke én édes vitézem	187
Jönnek már a páncélosok	115
Julcsa ha bemegy	92
Kantinos kisasszony	94
Kaposvári nagy kaszárnya	32
Katona vagyok én	51
Kecskemét is kiállítja	49
Kék a nefelejcs	212
Kerek a szép ibolya	123
Keresik a, nem lelik a	110
Kesereghet az az anya	38
Két napot ültem az egyesbe	96
Ki-ki kukorékol a kis kakas	97
Kimegyek a doberdói harctérre	146
Kis kút, kerek kút	33
Kívül a kaszárnyán	226
Kossuth Lajos azt üzent	21
Lányok, lányok	42
Ledülött, ledülött	85
Leteszem a rüsztungom	47
Lili Marleen	158

Szivünkben három szó van	159
Ma este indulunk a frontra	201
Magas a kaszárnya	71
Mához egy hétre	224
Majd ha egyszer vége lesz	223
Már én többet, már én többet	190
Már ezután úgy élem világom	218
Már megmondtam édes lányom	119
Már minálunk soroznak	31
Marosmenti fenyves erdő aljában	225
Marosmenti kis temető	202
Márvány kőből	215
Még azt mondják nem merek	98
Megjött a levél	57
Megüzenem az esztergomi birónak	122
Megy a gőzös lefelé	46
Mi kell a páncélosnak	194
Mikor egyszer hazamegyek	193
Mikor kezdtem a kofferemet pakolni	30
Mikor mentem Galicia felé	171
Minden elmúlik egyszer	196
Mit ér a legszebb huszár	189
Most szép lenni katonának	43
Most újra zúgnak a fegyverek	13
Nádi veréb	175

Ne sírj, ne sírj hát kedvesem	203
Nem kell nekünk a más folyója	197
Nem látlak én téged többé	181
Nem lesz az álom	160
Nem soroznak már	93
Nem szánom véremet	60
Nézd a huszárt	137
Nincs szebb virág	65
Nincsen a császárnak	163
Nincsen nékem puskám	200
Nyitva van a százados úr ablaka	63
Októbernek elsején	52
Orosz földön	80
Országuton hosszú a jegenyesor	78
Országuton mennek a katonák	76
Oszlop, oszlop	75
Ott ahol zúg az a négy folyó	198
Órmester úr fekete subája	86
Órmester úr magáról is megemlékezünk	89
Órmester úr rányomta	90
Órmester úr vagány gyerek	87
Órnaszád ezred indulója	4
Páncélos bajtárs	114
Páncélosok indulója	9
Piros nadrág, kék mundér	19

Porzik, porzik a rétsági utca	120
Rákóczi induló	24
Recece, recece	104
Rigó, rigó, sárga rigó	106
Rózsa, rózsza, bazsarózsa	204
Sárga virág sej, haj	155
Sárgára van a kaszárnya meszelve	69
Sarkon van a nyiregyházi kaszárnya	50
Sej besoroztak	45
Sej, haj, limbes, lombos a diófa levele	219
Sej, haj, katona se lettem volna	40
Sírt az édesanyám	39
Somogy megye kellős közepében	180
Söprik a pápai utcát	83
Sötét felhő borítja	54
Süvegemen nemzetiszín rózsza	53
Szánt az ökör recece	126
Szárnya, szárnya, kaszárnya teteje	66
Százados úr jól vezesse századát	64
Százados úr sej, haj	140
Szél viszi messze	161
Széles az Isonzó vize	172
Szép a huszár	136
Szép élet a páncélos élet	111
Szép szál vitézek	74

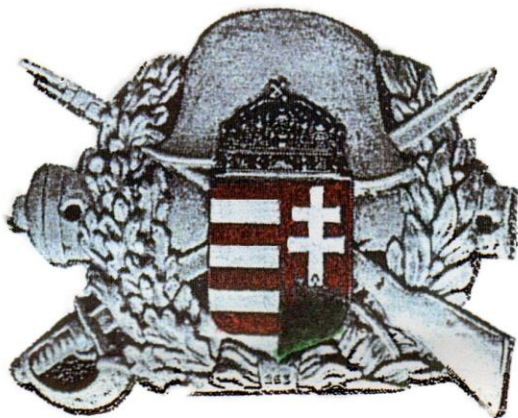
Szivemben mindig derűs nyár van	177
Szüret után van az idő	176
Tábor tüzek	173
Temető kapuja	109
Tintaceruzával írott	178
Töltik a nagy erdő útját	165
Vadkörtefa fehérét virágozik	139
Valahol Oroszországban	186
Vedd elő a bátorságot	207
Végig mentem az esztergomi utcán	118
Végigmentem a lemergi főútcán	170
Vékony héjja, vékony héjja	210
Verje meg az Isten	108
Vihar a levelet	179
Viszontlátásra hadnagy úr	184
Vitézi ének	188
Volt egyszer egy hadnagyocska	182
Zöld a kukorica Kati	41
Zsindelyes és bádogos a nyiregyházi nagy kaszárnya	67
Zsindelyezik a kaszárnya tetejét	26

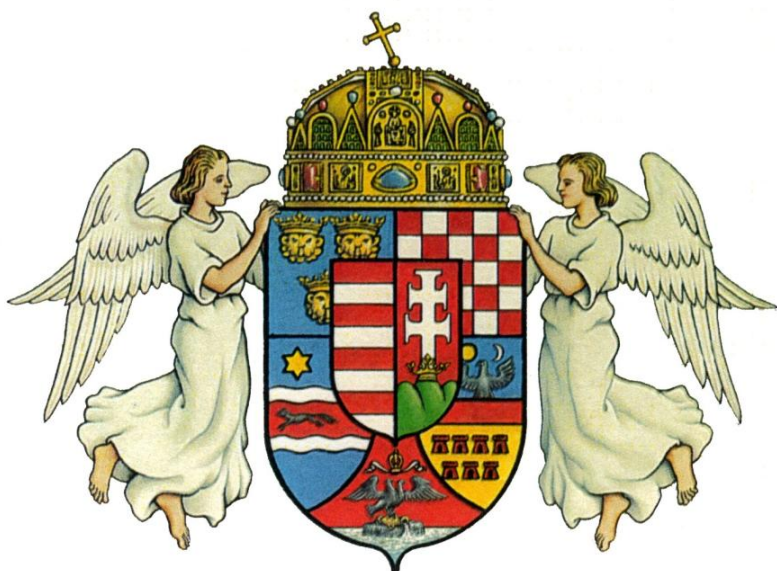
Szózat

Hazádnak rendületlenül
Légy híve, oh magyar;
Bölcsőd az s majdan sírod is,
Mely ápol s eltakar.
A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon vagy verjen sors keze:
Itt élned, halnod kell.
Ez a föld, melyen annyiszor
Apáid vére folyt;
Ez, melyhez minden szent nevet
Egy ezredév csatolt.
Itt küzdenek honért a hős
Árpádnak hadai;
Itt törtek össze rabigát
Hunyadnak karjai.
Szabadság! itten hordozák
Véres zászlóidat,
S elhulltanak legjobbjaink
A hosszú harc alatt.
És annyi balszerencse közt,
Oly sok viszály után,
Mégfogya bár, de törve nem,
Él nemzet e hazán.
S népek hazája, nagy világ!
Hozzád bátran kiált:
"Egy ezredévi szenvedés
Kér éltet vagy halált!"

Az nem lehet hogy annyi szív
Hiában onta vért,
S keserűben annyi hű kebel
Szakadt meg a honért.
Az nem lehet, hogy ész, erő,
És oly szent akarat
Hiába sorvadozzanak
Egy átoksúly alatt.
Még jőni kell, még jőni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százvezrek ajakán.
Vagy jőni fog, ha jőni kell,
A nagyszerű halál,
Hol a temetkezés fölött
Egy ország vérben áll.
S a sírt, hol nemzet süllyed el,
Népek veszik körül,
S az ember millióinak
Szemében gyászköny ül.
Légy híve rendületlenül
Hazádnak, oh magyar:
Ez éltetőd, s ha elbukál,
Hantjával ez takar.
A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon vagy verjen sors keze:
Itt élned, halnod kell.

Vörösmarty Mihály

HISZEK EGY ISTENBEN

HISZEK EGY HAZÁBAN

HISZEK EGY ISTENI ÖRÖK IGAZSÁGBAN

HISZEK MAGYARORSZÁG FELTÁMADÁSÁBAN

AMEN